

प्रवेश सं: १२४१२

विषय:

काल सं:

नाम आश्वलायनश्रौतसूत्र (उत्तर धर्म)

अवस्था:

पत्र सं: १-४६

लोक सं:

अक्षर सं: (पंक्तौ) ३२, ३६ पंक्ति सं: (पृष्ठे) ७७

आकार: ८.९" x ३.७" x ०.७" x २.०"

लिपि:

आधार:

वि: विवरणम् अहिंसुत्तमके पत्राकरो हिम्मा!

001781

न १०२९

पी० एम्० नू० पी०--७७ एम्० सी० ई०--१९५१--२०,०००

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

श्री-उ-१ श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ओम् ॥ सत्राणां मुक्तादीनां पदं एतेनाङ्गमुत्थानि
 प्रातरनुवाकाद्युदवसाणीयान्यत्यानि पत्नीसंयाजानां तदगिद्रुप्राप्तः न सम्य
 विमर्जने त्वं एव बुवाः शस्त्राणामातानां सूक्तान्येव सूक्तस्यानेन ह्रीनेषु देवतेन
 व्यवस्थास्तुतः प्रउगे सर्वाहर्गणेषु तायमानरूपाणां प्रथमादङ्गः प्रवर्तते अभ्यासा
 तिप्रेषावङ्गउत्तमे शस्त्रपरिधानीयायां उत्तमे वचन उत्तमे चतुरक्षरं हिरुक्ता प्रणु
 याद्वितीयादिषु तान्मुमुक्षुजिनं देवजूनमिति तार्थ्यमग्ने निष्केवल्यसूक्तानां जातदे
 द्योमुनवामसो गमित्याग्निमारुते जातवेदस्यानामारंगणीयाः पर्यासां कदोऽह

श्री.
१

१७
 रदः शस्त्रानीति होत्रका द्वितीयादिज्येष्ठानि नृसि सर्वान्यत्राङ्ग उत्तमादङ्कलि
 कान्यत्रिष्टोमेऽहर्गणमध्यतेऽग्निष्टोमायनेषु योऽन्यन्यभ्यासातिप्रेषाभ्यामिति को
 त्वातिरुतोतद्रुणमाचान्नित्यानि होतुरिति गोतमः संपातादावउपश्रुतत्वाद्युतशत
 ताच होत्रकाणामभिगणगारिर्नित्यत्वात्सवधर्मान्वयस्य प्रगाथत्वनसूक्तगमेष्टे
 कादिकं तावदुदरेत् ॥१॥ ॥ चतुर्विंशे दोताजनिष्टेत्याज्यमानो मित्रावरुणामिव
 वयं दवामहे मित्रं हुवेष्टुतदक्षं मयं मित्रावरुणां पुरुषां विद्युन्मिप्रतिवां सूरु
 दितइनिषकदमो विषामेवावरुणस्याया हि सुषुमाहितदं मिद्रायिनो बृहदिद्रे

श्री०३०१ णमंदिदक्षसंआदहस्रधामनित्येकादेनेद्रोदधीनोअस्यमिरुतिष्ठन्नोजसासहभि
 २ धिविश्वाअपदिष्ठइतिब्राह्मणाल्लसिनंदंद्राग्रीआगतंस्तंमिंद्रेअग्रानमोवृहंतु
 वेययोरिदमियंवामस्यमन्मनंदंद्राग्रीयुवामिमैयज्ञस्यदिस्यकृत्तिजेत्यठावाक
 स्यतेषांयस्मिन्त्सवीरंत्सोत्रिओयस्मिन्नुःसोनुरूपेएकस्तोत्रियेअहःसंयोऽयोने
 त्रःसोनुरूपोनचेत्सर्वोहर्गणःषळहोवैकाहिकस्तथासत्यंयैवोर्ध्वमनुरूपेभ्य
 कजुनीतिनोचरुणंदंद्रोविश्वतस्परियत्तोमआमुनेनरइत्यारंभणीयाःशरुवासा
 त्सायिरिदिष्टानावपेरंश्चतुर्विंशमहाव्रताभिजिद्विष्वजिदिषुवत्सुसर्वस्तोमसर्वष्ट

श्री०
२

पृषुचोर्ध्वमावापात्यतिवांसूरउदितेयंतरिक्षमतिरञ्ज्यावाश्वस्यसन्वतइतिदवाः
 पर्यासाःसत्वेवैवावरुणस्यषळहस्तोत्रियउत्तमःसपर्यासस्तदेवतमन्यंपूर्व
 स्यस्थानेकुर्वीताऽन्यत्रापिसन्निपातेनदत्तंस्तुक्तंवांनंतर्हितमेकासनेदिःशंसे
 महावालमिदंचेत्तंसोर्ध्वमनुरूपेभ्यआरंभणीयाभ्योवांनामाकांस्तवानावपेर
 नंगा यत्रीकारं संक्षपःपरिपसजइतिमेवावरुणोयःककुमोनिधारयदतिवांष्वीष्टि
 दंद्रोपमातयइतिब्राह्मणाल्लसीताहिमध्यंभराणामित्यठावाकः॥२॥मरुतनी
 येप्रेतुब्रह्मणस्पतिरुत्तिष्ठब्रह्मणस्पतइतिब्राह्मणस्पत्यावावपतेष्वैवित्योह

श्री० ३०१
३

हृदि दायगायतनकिमुदासो रथमिति मरुततीया ऊर्ध्वं नित्यातंकया शुभेति च मरु
ततीये पुरस्तात्सूक्तस्य शंसे देवं स्थिता अगाथान् पृथ्वाभिप्रवयोरन्वहं पुनः पुनरा
वर्तयेयुरेकैकं ब्राह्मणस्य त्वानामेवं मरुततीयानां ध्रुव इन्द्रनिहो धाय्याश्च दृष्ट
ध्वरथं तं रं वातयोरक्रियमाणस्य योनिं शंसे हे रूपे वैराजराकरे रं वतानां च पृथ्व्यस्तो
त्रिया योन्योर्द्ध्वं स्तासां विधानमन्वहं ताभ्य ऊर्ध्वं सामप्रगाथा चैको रथं तं रस्योभयं शृ
णवच्च न इति वृहत्तं दं द्रक्थितु शरणं त्वमिन्द्र प्रतूर्तिषु मोषु त्वा वा घतश्च नेति सदिपदं
उपसमस्य द्विपदं मिन्द्रमिदं देवता तय इती तरेषां पृथ्वा एवैकैकमन्वहं तदिदासेति च पुर

श्री०
३

स्तात्सूक्तस्य शंसे दुक्थपावं च मसां श्रौतराऽतिग्राह्यान् मक्षयंते निष्कृत्येत्येत्योभसम
पः षोडशपात्रेण मसि णः ॥ ३॥ होत्रकाणां कथानश्चित्रा भुवंकया त्वं न उत्या माचिद
न्यद्विंशं सतं यच्चिद्विलाजना इम इति स्तोत्रिया नुस्त्रामे वावरुणस्य तं गोदस्मृतीष
हंत त्वाया मिमुवीर्यमभिप्रवः सुराधसं प्रसृज्यते सुराधसं वयं यत्ता सुता वतः कर्तुं वेदमुते सचा
विश्वाः पृतना अभिभूतं न रं तमिन्द्रं जोहवीमिया इन्द्रमुज आभर इत्येका देवैरो मरायवा
वृधं मेरुमदेदिनोददिः सुरसह त्वुमृतये शुष्मिन्तमन्वतये श्रायत इव सूर्यं बण्महा असि
सूर्यो दुत्ये दर्शते वपु र्दुत्ये मधुमतमास्त्वमिन्द्र प्रतूर्तिषु त्वमिदं दयशा असीद्रेकं तु न आभरेद्र

श्री ७१
४

ज्येष्ठेन आभरात्तासहस्रमाशतं ममलासु उदित इति ब्राह्मणां सिनेसुरो भिवो विददुः सुतर
णिरिति यासति तामिदा ह्योनरो वयमेन मिदा ह्योनरो जाचर्षणी नो यः सत्राहा विचर्षणिः
स्वादोरिथा विपूवतं द्रथा हि सोमदन्मद उभयदिद्रोदसी अवयत्वं शतकतौ न किंच कर्मणान
शन्नता बृहंतो अद्रय उभयशृणवचनं आरुषस पुरुषसौ कदाचन स्तरीरसि कदाचन प्रयु
क्षमियत इन्द्रमयामद्वयथागोरो अपाहृतं यद्विद्रागपागुदं ग्यथागोरो अपाहृतमित्येता
कस्यं स्तोत्रियानुष्णाणां यद्यनुरूपे स्तवीरं स्तोत्रियानुरूपं कस्तमिंद्र
त्वावमुक्तं नव्यो अतसीनां कदून स्याहृतमितिकदंतः प्रगाथा अपाच इन्द्रविथा अभिवाचनं

श्री ४

लगाते ब्रह्म युगायु न ज्युहो नो लोकमनुने पिविहानितिकद्वर्ण्य आरंभणीया उर्ध्वमारंभणी
याभ्यः सद्यो ह जात इत्यहरहः शस्यं मैत्रावरुणाः स्मादुदु प्रतवसे शासद्वि रितीतराचही
नसूक्तं आसद्योया तित्यहीनमृक्तं द्वितीयं मैत्रावरुणा उदु ब्रह्मण्यमितेष्टे वतीतरो वहर
हः शस्ये नृनं सात इत्यंतमुत्तमं महीनसूक्तं निषलहः स्तोत्रियानावपत्सु दुष्यदेवः सविता
हिरण्ययेतितिसंसेहियावापथि वीयज्ञस्य वोरथ्यमितिवेवदेवं एक्षस्य वृष्मा वृष्मरा
दोर्ययेजेन वर्द्धते त्याग्रिमारुतं मग्निष्टोम इन्द्रमह रुक्म्यावा ॥ ७॥ अभिप्रवृष्ट्या हानि
रथंतर एष्टान्ययुजानि वृहत्लघानीतराणि तृतीयादिपुष्ट्या स्यान्वद्वितीयानिवेरुष

श्री. ७३०१

वेराजशाकरैरेवतानितेषां यथास्थाने क्रियायां योनीः संसत्सर्वत्र चास्म्येभिर्मावेऽन्यत्रापि नो
 द्यजायज्ञीयस्य तत्र क्रियमाणस्यापि सानुरूपं यानि व्याहृतावेवं संसत्सर्वत्र चास्म्येभिर्मावेऽन्यत्रापि नो
 काः परिशिष्टानावापानुद्धृत्य मित्रं वयं दहामहे मित्रं दहवेष्टुतदस्मै यवां मित्रावरुणां नो मित्रा
 वरुणेति तृचाः प्रबो मित्रायेति चतुर्णां द्वितीयमुद्धृत्य मित्रयोर्वरुणयोरिति षट्काव्येभिरद
 भ्येति तिस्रो मित्रस्य वर्षणी धृत इति च तस्मां यो यच्चिद्विदेविशदिति वारुणं मेतस्य तच्च माव
 पते मेवावरुणो निह्याद भिर्कं स्तामकारणात् च सप्तदशेनैकविंशे दृष्टव्यं चतुर्विंशे पंचदशवि
 णवैकविंशति च यस्त्रिंशे दृष्टव्यं चतुश्चत्वारिंशे षट्त्रिंशतमष्टचत्वारिंशे एकाल्पीयसी

श्री.

वैकादेष्वेकभूयसीर्गानारं भणीयानपर्यासां अत्या एकाहिकास्तृचाः पर्यासस्यानेषु ब्राह्मणा
 छंसिनः सुस्पष्टं तु मृत्युदति षट्स्त्रक्तान्यावापउक्तो मेवावरुणं न दं द्राग्नीदं द्राग्नी आगतं त
 हुवे ययोरिदमिति नवैयं वामस्य मन्मन इत्येकादशयज्ञस्य हि स्थिदत्येकादशकस्यायातिदो
 वस इति मरुततीयस्य मानं दं दं इति निष्कर्तव्यं प्रथमस्याभिप्लविकस्य मध्यं दिन इत्युक्तं ए
 ते शस्त्रे प्रतीयादहीनस्तुक्तस्यान एवात्तामिदं यच दं दं कथामहामिदः पूर्णिय एकद्वयस्ति
 म्मश्रुगं दमा मृष्यं छंति तां शासद्वदिरिति संपाता एकेकस्य त्रयस्त्रय उक्ता मरुततीयैर्युजते
 मन इदं दं वदति च तस्मादेवाहुव इति वैश्वदेवा ॥ १५ ॥ द्वितीयस्य चतुर्विंशे नान्यवा योयेते स

श्री०३०१

हस्विणइति द्वेतीत्राः सोमास आगहीत्येकोभादेवादि विस्पृशेति द्वे शुक्रस्याद्यगवाशिरित्ये
काऽयं वा मित्रावरुणेति पंचतृचां गार्त्तमदं प्रउगमित्येतदचक्षते विश्वानरस्य वस्यति मिंद्र
इत्सोमपा एकइति मरुतृतीयस्य प्रतिपदनुचरा विंद्र सोमं यात उतिरवमेति मध्यं दिनो निष्के
वल्यस्योत्तमे विपरीते भारद्वाजो होता च त्रहृत्यो चातुर्विंशिकं तृतीयसवनं विश्वेदेवस्येन तु
रित्येको तत्सवितुर्वरेण्यमिति द्वे आविश्वदेवं सत्यतिमिति तु येश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरा वाज्य
प्रउगे प्रतिपदनुचराश्चोभयोर्युग्मे खेवमभिप्लुवे ॥१॥ तृतीयस्य त्र्यर्था योजात एवेति म
ध्यं दिनं सदेवस्य घृते नद्यावाष्ट्यि वीइति तिस्रोऽनश्चो जातः परावतो यइति वैश्वदेवं वैश्वान

श्री०
६

राययिषणांधारावरामरुतं स्तमये प्रथमो अंगिरा इत्याग्निमारुतं चतुर्थस्यो योज इति नि
ष्केवल्यं द्रव्याम्यग्निमस्य मेधावाष्ट्यि वीइति तिस्रस्ततमे अपइति वैश्वदेवं वैश्वानरं मनसति
तिस्रः प्रयेयुर्भते जनस्य गोपा इत्याग्निमारुतं पंचमस्य कयाशुभायस्तिग्मशृंग इति मध्यं दिनः
कयाशुभीयस्य तं नवम्युत्तमाऽन्यत्रापि यत्र निविद्धं न स्याद्भूतवती मुवना नामभिश्चियेद्रक्
मुभिर्वाजवद्विरिति तृचौ कदुप्रियायेति वैश्वदेवं पृथस्य वृष्णो वृष्म शर्द्धयं नृचित्सहो जा इत्या
ग्निमारुतं षष्ठस्य सावित्रार्भवे तृतीये न वैश्वानरे यंच कतरापूर्वेषासा न केति वैश्वदेवं प्रयज्य व
इमं स्तोममित्याग्निमारुतं मित्यभिप्लुवः षष्ठं सस्याग्निष्टोमावभितं उक्थ्यामध्यं उक्थ्या

श्री० ३०१

स्तोत्रियानुस्तोमैवावरुणस्य॥ आण्ड्युषु ब्रवाणितं आग्निरगामिभारतः प्रवोवाजा अभिद्यवोऽभि
 प्रयामिवाहसां प्रमंदिषायगायतं प्रसो अमेततोतिमिरग्निवो वृधंतं मये यं यज्ञमध्वरं यजिष्ठं
 तावद्वृमं हयः समिधाय आहुत्याते अग्रदधीमह्युमेस्तु अद्रसर्षिषदतिहे एकाचा यितं मन्ये यो
 वमुराते वत्सो मनो यमदाये स्थूरं रयिभरये ष्ववोऽतिथिं श्रेष्ठं यविष्ठमारते मद्रो नो अभिराहुते
 यदीधृते मिराहुते आपाये अग्निमिधतं दमा अभिप्रणोनुम इत्यथ ब्राह्मणा छेत्ति नोऽभ्रातव्यो
 अनात्वं माते अमाजुरो यथेवा ह्यसि वीर्युरवाह्यस्य स्मृता ते ते मंदं गृणीमस्ति त्वमिप्रगाय
 ते च यमुत्ताम प्रथ्यो न इदमिदं पुरं द्रायसा मगायते सखाय आशिषामिहिय एक इद्विदयते य

श्री०
३

इंद्रसोमपातमं इंद्रनो गध्यै दुग्धो मदितरमेतो न्विंद्रं स्तवामं सखायस्तु हींद्रव्यश्वत्सेन इं
 द्राभरंवयमुत्ताम प्रथ्यो न इदमिदं पुरं ॥ याही मइंदवदति समा हायो नुस्तोऽभ्रातव्यो
 अनात्वं माते अमाजुरो यथेवा ह्यथा वाकस्य इंद्रं विश्वा अरीरुधं नुस्यमिद्रायशं स्यं शुधी हवं
 तिरश्वा आशुत्कर्ण शुधी हवं मसा विसोम इंद्रतं दममिंद्रस्तं पिबं यद्विद्रचि मेहनं यस्ते सा
 धिष्ठो वसे पुरं मिदं द्युवाक विर्वृषा ह्यसि राधं संगा यं तिला गाय विण आत्ता गिरोरथीरिवेति सु
 क्तानां मे केकं शिष्टा पेषरन् ॥ स्तोमे कर्द्धमानं दमा उवां भृमयो मन्यमानादति तिस इंद्रा को
 वामिति सूक्तं शुधी वां यज्ञो युवां नरा पुनीषे वामिमानि वां भागधेयानीत्येतस्य यथार्थं मेवावरु

यौगुहचुतदंद्रोयुधस्यतइतिनिष्कवत्पशुधोहवीयस्यतुतचआयेईचादिषुन्युखंएवंकुरु
 शुतीयस्यविराजामध्यमेषुपादेषुनित्यइदप्रतिगतेन्युरवादिःप्रणवातःप्रणवैकुहशुती
 यानामईर्चशश्वेनदुत्तमावर्जनतेगिरोअपिमृष्यतुरस्यप्रवोमंदेमद्विष्टधेभरध्वमितिचत
 सस्तिस्वश्वविराजस्तासामूर्ध्वमारंभणीयाम्यस्तृचानावंपरंवाद्यमेवावरुणस्तस्योत्तमादि
 रास्तानांतचंब्राह्मणाछेसीतस्यचाछावाकोयजामहइंद्रवज्रदक्षिणमितिद्वितीयानेवमेवं
 पंचमेहनियच्चिद्विसत्यसोमपादृत्यैकमेवमेवंषष्ठेहनींद्रायद्विद्यौरसुरोअनम्रतेत्येवमे
 व॥११॥स्तामेवईमानेकोअद्यनयेविनेनवार्यआयाद्यर्वाडित्यष्टर्चान्यावंपरंनुपरिष्ठापारुछेपी
 नोतैरप्यनतिशस्तेष्टाणित्रेषुमान्यमरुछहान्यावंपरंनलेतान्यनोप्यातिशंसनेमकयाद्भ्यां

श्री
 राम
 १०

वाप्रातःसवनेपरिमिताभिरुत्तरयोःसवनयोःपंचमस्येममृषुवोअतिथिमुष्वुधमितिजवाज्यमानो
 यज्ञेद्विस्फुल्लमितिहोआनोवायोमहेतनइत्येकारथेनपृथुपाजसांबदवःसरचक्षसंइमाउवादि
 विष्टयैःपिनास्तस्यरसिनोदेवंदेवंवोचसेदेवंदेवंहृदुगायिषेवचइतिवार्हंतंप्रउगंप्रगाथानेकं
 द्वितीयोत्तमवर्जययाचजन्ययाविशोद्रइत्तोमपाएकदतिमरुततीयस्यप्रतिपदनुचरावेवितासीथा
 हीद्रपिबतुभ्यमितिमरुततीयंशाकरंचेष्टमहानाभ्यःस्तोत्रियंस्ताअध्यईकारंनवप्रकृत्यातिस्वोम
 वंतिताभिःपुशेवपदान्युपसंतनुमांतंवाक्षरशःपूर्वाणिपंचसर्वाणिवायआनिशांतंयोनिस्थानेतुयथा
 निशांतंसपुरीषपदाउत्तमेनसंतानःस्वादोरिथाविष्टवतंतुपनोहरभिःसंतमिंद्रंविश्वाअरीरुधत्रितं
 त्रयस्तृचाभउरुपाःप्रेरंब्रह्मंद्रोमदायंसजामदासइतिनिष्कवत्पशुधोहवीयस्यतुतचआयेईचादिषुन्युखंएवंकुरु

औ०३०१

ॐ
५५

**Indira Gandhi National
Centre for the Arts**

॥ श्री० ३० ॥ तच्चौमुषुमायातमद्रिभिर्गुवांस्तोमेभिर्देवयंतोअश्विनां० वर्महृद्द्रव्यनिद्रां० स्तुश्रीषकोष्ट
 १२ णोभग्नशृणुहिलमीळितोयेदेवासादिव्यकादशस्ययमददाद्रमसमृणच्युतमितिप्रउगंदे
 चेकाचपंचमंएकेपातिन्यउपातमंउतमेनृचमभ्यासांअष्टाशरानवांसष्टय्योमहानात्रयइंद्र
 स्यसोमाइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचरोयंतंरथमिंद्रस्योरुषंद्रमरुत्वइतितिस्रइतिम
 रुत्वतीयमेकेनाग्रैवसायंद्वाभ्यांप्रणुयाद्वाभ्यामवसायंद्वाभ्यांप्रणुयाद्यत्रपलःपारुळेयोरै
 वतंचेतृष्टरेवतीर्नःसधमादेरेवांइंद्रवतःस्तातेतितिस्तान्नियानुरूपावेद्रयाद्युपनःप्रघान्वस्या
 भूरकइतिनिष्कवर्त्यमभित्यंदेवंसवितारमाण्यारित्यकांतत्सवितुर्वरेण्यमितिइंद्रोपाआ

१२
 ॥ श्री० ॥

गाहृहृहायद्युमदेह्याथर्वणं॥ स्तुहिदेवंसंवितारं॥ तमुष्टुत्यंतःसिंधुंसुनुंमत्यस्ययुवांनं॥ अद्रोघवाचं
 सुरोवं॥ सधानादेवःसवितासाविषहसुपतिः॥ उभेसुसिंतीमुधातुरितिवैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरांउड्
 त्यचोत्तमंमृत्तंतीर्णादमित्यारोद्रमितिप्रागुपातमायायेयजेनेत्यावपतेतस्यार्द्धचराःप्रागुत्तमायांउ
 र्ध्वचतुर्थ्याःशिष्टरास्तांस्वस्तिनोमिमीतामश्विनामगइतितृचइतिवैश्वदेव॥ १॥ होत्रकाणां द्विपदास्ति
 होक्थ्येषुस्तुवतेतउर्ध्वमनुरूपेभ्योविहतानिशिल्यानिशंसेयुर्मेवावरुणस्याग्नेतंनोअंतमोऽग्नेम
 वमुषमिधासमिहइतिस्तान्नियानुरूपांवथवालखिल्याविहरेत्तदुक्तंषोडशिनोस्तुक्तानांप्रथमद्वि
 तीयेपलंस्तुतीयचतुर्थ्यअर्द्धचरांकरुशःपंचमषष्ठ्यतिमर्शवाविहरेत्पूर्वस्यप्रथमामुत्तरस्यद्विती

श्री० ३०२
१२

ययोत्तरस्य प्रथमां पूर्वस्य द्वितीयया तयोर्नानर्चा प्रथमद्वितीयाभ्यां पादाभ्यामवस्येत्प्रथमद्वितीयाभ्यां
प्रणुयात्तृतीयोत्तमाभ्यामवस्येत्तृतीयोत्तमाभ्यां प्रणुयादिव्यतिमर्शमर्द्धर्चशउत्तरं एवं व्यतिमर्श
मृकशउत्तरं विपरिहरे देवोत्तमसूक्तं गायत्रे सर्वत्रे मानिवां भागधेयानीति प्रागुत मायां आहूय दूरो
हणरो हेहं सः शुविषदिति पछोर्द्धर्चं स्त्रिपद्याचतुर्थमनवानमुक्तां प्रणुत्यावस्येत्तुन स्त्रिपद्यार्द्ध
र्चं शः पछ एव सप्रममेतदूरो हणमावां राजानाविति नित्यमैकादिकं मितिनुहोडिनां वथमहाबाल
भिदेतान्येव षट्सूक्तानिव्यतिमर्शं पछो विहरेद्यतिमर्शमर्द्धर्चं शो व्यतिमर्शमृकशः प्रगाथांते
षु चानुपसंतानं ऋगवानमेकपदाः शंसेदिद्रो विश्वस्य गोपतिरिद्रो विश्वस्य भूपतिरिद्रो विश्वस्यै

श्री०
१२

ततीद्रो विश्वस्य राजतीति चतसृ एकां महाव्रतादा हरेत्रयोविंशतिमष्टाक्षराभ्यां दानं महानाम्नीभ्यः
सपुषीषाभ्यः षोडशिनोक्तः प्रतिगरो न्यत्रैकपदाभ्यां अवलण्यैकपदां अविहरं श्वतुर्थं शंसेत्समानम
न्यत् ॥ २॥ ब्राह्मणा लंसिने इमानुके भुवनासीषधामेति पंचायावाजं देवहितं सने मेति स्तोत्रियानुरूपं
वपप्राचदं देतिसूक्तीर्तिस्तस्यार्द्धर्चं शश्चतुर्थो मयवृषाकपिं शंसेद्यथा होता ज्याद्यांचतुर्थं पंक्तिशंसेत्तिहो
प्रणवांतश्च प्रतिगरो द्वितीये पांक्तावसानंतस्मादूर्ध्वं कुंता पंतस्यादितश्चतुर्दश विप्राहं निनर्दं शंसेत्तृती
येषु पादं दृष्ट्वा तमनुदात्तपरं यत्प्रथमं तं निनर्दं तदपि निदर्शनायोदाहरिष्यामः ॥ इदं जना उपश्रुता ॥ न
राशंसु स्तविष्यते ॥ यष्टिं सदस्वानवतिचकोरमं आरुशमेषु दसहोत्रमाथामादेवोमित्यस्य प्रतिगरो श्वतुर्द

श्री० ३०२
१६

वतिस्त्वां मध्यं दिनाः स्युरिति महान्यायो मरुततीयस्यो न मे विपरीतं चानुविचिकं ततीयसवनं मभिप्रवच्य
हं पूर्वः स्वरसामानं सुराणित्विह पृष्ठा निते पांस्तोत्रियां यज्ञायथा अप्रत्यं मत्स्यपायिते महं एमं प्रत्येत
नेत्याद्यो वा सर्वेषां वयं द्युता सुतावंत इति तिस्रो बृहत्यां यस्ते साधियो वस इति षळनुष्टुभं इत्यनुष्टुपास्तो
त्रियेयथा युक्ता बृहती तथा नुरुपे स्याथी न्येता नित्यथा बृहदथं तरे ॥ १५ ॥ विषुवादिवाकीर्त्य उदिते प्रातरनु
वाकं पृथु पाजा अमर्त्य इति षट्धा व्याः सामिधेनीनां सौर्यः सवनीयस्योपालंभ्यः सोमापोऽस्मो वांसमुद्रादूर्मि
रित्याज्यं व्यंसमेषकया शुभेति च मरुततीयं महादिवा कीर्त्यं पृष्टं विश्राट् बृहत्पिबतु सोम्यं मधुनमो मित्रे
स्यवरुणस्य चक्षस इति स्तोत्रिया नुरुषो यदि बृहदथं तरे पवमानयोः कुर्युर्यानी एनयोः शंसे द्रथं तरे स्य

श्री०
१६

पूर्वाभाद्ये भवतो न्याभिरपि सन्निपातं तमस्ति ह सामप्रगाथो नृणामुत्वा नृतमं गीर्भिरुक्थेरिति तिस्रो
यस्तिग्मशृंगोऽभित्यं मेघमिन्द्रस्य नवीर्याणीत्येतस्मिन्नेद्रीं निविदं शस्तां शंसे देवो नराणि षट् दिवश्चि
दस्य सुत इत्येव प्रपूर्वरृषामदः प्रमं हिष्ठा यत्यमृष्विती देता श्र्यं मे ततस्तस्येकां शस्तां दूयदूराहणं
रोहोदिति निष्केवल्यं विकर्णं चेद्ब्रह्म सामोर्ध्वमनुरुपा तं वोदस्म मृतीष हं मभिप्रवः मराध समिति ब्रा
ह्मणां सीं श्येत नो धस यो र्यानी शंसे नो धसस्य पूर्वां श्येत स्यो तरे मे तद्दोत्रकाणां या निस्थानं यच प्र
गाथं आह्वानं मेताभ्यं स्तत्वं चाहावपरिमितत्वा दुत्तमेनाभिप्रु विकेनोक्तं ततीयसवनं मेकादिकौ तु प्रति
पदनुचर्गे भामं च यज्ञाय जीयस्य स्याने पृक्षस्य रुहो अरुषस्य नृसह इति स्तोत्रिया नुरुषो मूर्द्धाने दिवा

श्री०३०२
१७

अरतिपृथिव्यामृद्धादिवोनाभिरग्निः पृथिव्या इति वाऽन्यामचेदेवं लिङ्गास्वतो नुरूपं आवृत्ताः स्वरसामानः ॥
विश्वजितोऽग्निं नरदय्याज्यं चतुर्विंशतिमध्यदिनो वैराजं तुष्टं सन्तुष्टं ब्रह्म तत्त्वोऽयं प्राग्वैरूपोऽन्यादिव
काणां पृष्ठानि शांकरवैरूपं रवतानि तयोनीः शांतिं वामदेव्यस्य मेवावरुण उक्ते ब्राह्मणाच्छिनः काले य
स्याच्छावाक्रे कादिकौ स्तोत्रियावेतयोर्येनीता अंतरेण कदत्तश्चेतषामेव पृष्ठानां सामप्रगाथात्मनाम
दासो योजात एवाभूरक इति सामसूक्तानि पुरस्तात् सूक्तानां मुक्तं तृतीयसवनं मुक्तमेव पृष्ठ्याद्रे कादिकौ तु
प्रतिपद नुचुरां बृहज्ज्वेदमिशोमसामं त्वमग्रे यज्ञानामिति स्तोत्रिया नुरूपाविति नवरात्रं सवेदमिशोमा उच्यते
नैके स्वरसाम्ना द्वितीयमाभिपुविकं गौरयुरुत्तरं च हकूते पूर्वस्माच्च हां त्वनशो यथांतरं गौरयुरुत्तरा

श्री०
१६९

तषळ हकूते युग्मेभ्यो गौरयुजैभ्यो आयुर्दशरात्रं पृष्ठ्यामळहः पूर्वच्यहः पुनश्चंदोमानत्तत्र स्थापितैरुप
तृतीये प्रथमस्य छांदोमिकस्य द्विपूक्तो मध्यदिनो वैषुवंत निविद्धाने पूर्वच द्वितीयस्य शां सामं ह्य
त्वमिद्रपि वासोममभितमस्य द्यावापृथिवीमहौंदद्रो नृवदिति मरुतृतीयं मपृथ्या पुरुतमानितां सुते की
र्तितं महौंदद्रयो ह दिवश्चिदस्य तं महौंदद्रतुभ्यमिति निष्केवल्यं तृतीयस्य द्रः स्नाहा गायत्सामतिष्ठादश
प्रमंदिनं दमाउत्तेति मरुतृतीयं संचले जग्मुरिति सूक्तं आसत्वायात्तहं भुवंततदं दियमिति निष्केवल्यं माया
दिवनसे मानुके वभुरेक इति द्विपदा सूक्तानि पुरस्ताद्वेदेव सूक्तानां मिति नुसमूहः ॥ १॥ व्यूहश्चतु
ष्टयस्यो त्रेत्र्यहं मध्यदिनेषु गायत्रां सूक्तानुपसंशस्यतेषु निविदो दध्यादिमं नुमायिनं हुवेत्यमुवः सत्रासा

श्री० ३०२
१८

हं मरुतो इन्द्रमीदृस्तमिन्द्रं वाजयामस्य यंदयेन वा इदं मुपनोद रिभिः सुतमिति त्रैष्टुभान्येषां तृतीयसवनानि
चतुर्थे हन्यादेवो यातु प्रधावेति वासिष्ठं प्रकथमुभयः प्रशुकेति तिवैश्वदेवं वैश्वानरस्य सुमतो कर्तव्यं का अग्नि
नर इत्याग्निमारुतं मष्टादशोत्तमे विराजो द्विपदा एकादशमारुतं एकविंशतिर्वैश्वदेवसूक्तं पंचमस्या दुष्यदेवः
सविता दमृना इति तिस्रो महीद्या वा पृथिवी इह ज्येष्ठे इति चतस्रं कथुर्विष्वास्तपे जनमिति वैश्वदेवं रुविष्वा
तं वपुर्नृतदग्निर्होता गृहपतिः सराजेति तिस्र इत्याग्निमारुतं मुत्तमो वैश्वदेवसूक्तं साध्या सोतमा जातं वेदस्य
सर्वथा साध्या सा नृपसमस्य प्रणयां त्यष्टस्या दुष्यदेव इति गार्त्तमर्दं किमु श्रेष्ठ उपनोवाजा इति त्रयोदशार्धवचन
सश्वे वैश्वदेवसूक्तं तृचमं त्यमुदरे दिति वैश्वदेवमहश्च ह्यं मध्वो वा नानमं सप्रत्येत्याग्निमारुतमिति एष्टमं ॥१॥

श्री०
१८

अथ छंदो मांसमुद्रादूर्ध्विरित्याज्यं मावायो भूषशुचि या उपनः प्रयाभिर्यासिदां स मर्त्तानो नियुद्धिः शतिनीभि
रध्वं प्रसोता जीरो अध्वं स्वस्याद्येनायव इन्द्रमादना सोया वांशं ते नियुतो याः सहस्रमित्येकपातिन्यः प्रयहां मित्रा
वरुणा स्यूद्धं नागो मता नाना सत्वारथे नानो देवशवसायाहि शुष्मि त्रयो यज्ञे पुदेव यतो अर्च्यं अशो रसाधाय मांसस
एषति प्रउर्गं माध्यं दिने सूक्ते विपरिहृत्येतरयोर्निविदो दध्यादेव मुत्तमो अश्वतुर्थं पंचमं अभितो देवसवितः प्रतो य
ज्ञस्य शंभुर्वाऽयं देवाय जन्मन इति तृचा एभिरग्ने दुव इति वैश्वदेवं नित्या निद्विपदा सूक्ता निवैश्वानरो अजीजन हित्ये
कांस विश्वं प्रतिवाक्यं पदं तृचुत्स जने वृत्ती ॥ यज्ञस्य वये उत्तिरन्ना ॥ शेषां पावक दीदिस्ये वैश्वानरद्युमतं ॥ जमदग्निमि
राहुतः ॥ प्रयद्विष्टुभं दूतं वेदत्याग्निमारुतं ॥ १॥ द्वितीयस्याग्निवो देवमित्याज्यं कुविंदगनमसाय रूधासः पीवो अजी

श्री० ३०२ रविग्रहः समेधा उच्चपमः सदिना अरिप्रादत्येकपातिन्य उंता दूतान दमायगोपायावतरस्तनोयावदोजडत्येका
 १८ दूचप्रतिवांसूर उदिते स्तैर्देवैः प्रलस्यकास्यदहाना ब्रह्माण्डे दोषादिविदां त्र्यर्धो अग्निः समतिक्स्वा अश्रुदुत
 २ देवानामिव इति वेश्वदेव मृता दाने वैश्वानर मृतस्य ज्योतिषस्यति ॥ अजसं घर्ममीमहे ॥ दिविष्टो अरोचना प्रिविशान
 रोमहान् ॥ ज्योतिषा बाधते तमः ॥ अग्निः प्रलपुधामं मुकामा भूतस्य भयस्य ॥ स आळेको विराजति ॥ कीळे वशर्हो
 जसः श्रुतिव्यामा विश्वकारश्चिना गतेनां यं सोम ईदृतुभ्यं मुन्व आतु प्रब्रह्माणो अंगिर सो न संतं सरस्वती देवयंतो हवन्ते आ

श्री०

१८

नादिवो बृहतः पर्वतादां सरस्वत्यमिनो नेषिवस्य इति प्रउगमेकपातिन्य उंता दूतान दमायगोपायावतरस्तनोयावदोजडत्येका
 द्रद्वेषे ददातु न स्तनारलानिधनेनेत्येका दूचयत्रिशतीति वेश्वदेव वैश्वानरो न उत य आ प्रयातु परावतः ॥ अग्निर्नः सृष्टी
 रुपां वैश्वानरो न आगं मदि संयत्तं सृष्टी रूपं ॥ अग्निरुक्थे न वाहंसा ॥ वैश्वानरो अंगिराभ्यस्ताम उक्थं च नाकनत ॥ एषु
 म्ने सर्वमत्त ॥ मरुतो यस्य हि प्रायय वाचमित्याग्निमारुत ॥ ११ ॥ दशमं हन्यनुष्टुभां स्थाने जग्निं नरो दीधितिमिररण्यारिति
 त्वमायेयेकता उषा अपसमुक्तम इति पछादियदां त्रिरुषस्य आशुधायानमश्विना स्वश्वेति त्वमाश्विने कनो लोकस्य
 त्स्य द्वितीय तृतीययोः स्थाने ग्रहृतस्य भीतिमिरुभे मश्वे द्रसर्पिष इत्येते इदमापः प्रवहत्येतस्याः स्थानं आपा अस्मात्मा
 तरः श्रुधयं तित्य छावो अग्निमवसे प्रत्यस्मादिति त्वयोः स्थाने ज्ञानः शीरशा विषं प्रतिश्रुताय नो धृषदिति त्ववा च्छावा

श्री० ७२
२०

कंः परित्यागे परं वयमित्येतस्याः स्थानेऽग्रे हंसिन्यविणमित्युतिष्ठतावपश्यतेत्येतस्याः स्थानं उतिष्ठन्नोजसा
सहैत्युरु विष्णोविक्रमस्वेति घृतयाज्याः स्थाने भवामित्रे नरो बोधतासुतिरित्यहरश्चाहर्गणधुयत्रेतदहः ह
स्यास्मिनीवाल्या अभ्यस्यदित्येकैनास्मिन्नहनिकेन चैकस्य विद्विवाच्यमविवाक्यमित्येतदाचक्षते संशये बहि
र्वदिस्माध्यायप्रयोगो तर्वेदीत्येकं न व्यंजनेनोपहितेन वार्थः प्रत्यसिला प्रायश्चित्तं जुहुयुरयेतमद्याश्वं न स्तोमे
रित्याज्यं पंचाक्षरेण विग्रहोदशाक्षरेण वा त्वारथं यथा तय इत्येतस्याः स्थाने विकद्रुकेषु मदिषोयवाशिरमिति
संखाय आशिषामहीति तिस्र उष्मिहो मरुत्वां इंद्रेति मरुत्वती यंकयानश्चित्रा भुवदित्येतास्तरं यंतरं पृष्ठतस्य
योनिं संसेद्धुतश्च गाणगारिर्दश रात्रे युष्मान्वयत्वा ताश्चैकैकपदा उपसंशस्यं नरावानमेकपदाः शंसेदिद्रोवि

श्री०

२०

श्वस्य गोपतिरिति च तस्य उत्तमयोपसंता नोय इन्द्रसोमपातमइति षड्भुस्मिहोयुधस्य तइति निष्कैवल्यंतत्सवि
तुर्दृष्टीमह इत्येतस्याः स्थानेऽभित्यं देवं भवितारमोण्या रित्युमुसण इत्यार्भवं पश्चानतायुमिति द्वेपदं समिद्धम
ग्निं समिधा गिरा गृण इति तत्तं द्विप्रतीकं जातवेदस्यं चतुर्थं नव्युब्धस्यैतराणि सूक्तानि वामे दव्यमग्निशोमसा
मोऽग्निं नरो दीधितिभिररण्या रिति स्तोत्रिया नुरुपां वग्निशोम इदमहस्त्वं पत्नी संयाजे भ्यः ॥१२॥ गार्हपत्ये जुह
नी हरमे हरमध्वं मिहृतिरिह स्वधृतिरयेवाद्वाहा वाळित्याग्नीध्रीय उपसृजं धरुणं मातरं धरुणो धयन् ॥१३॥ य
स्यामिषमूर्जमस्मासदीधरत्वां हतिं सदः प्रसप्यमानसेन स्तुवते यर्हि स्तुतं मन्येतां धर्यवित्याहृणीते होहोत
रितीतरं आयेगोऽष्टिप्रकमीदित्युपां शुतिस्वः पशचीः शस्ता व्याख्यास्वरेण चतुर्हो नृच्याचक्षीते देवावा अध्वर्योः

श्री०३०२
२९

प्रजापतिगृहपतयः सत्रमासतों होतस्तथा होत रित्यध्वर्युः प्रतिगृणात्यवसितेवसितेदशसप्तदशतेषां विनिःसुगासी३
त्वा॥ चित्रमाज्यमासी३त्वा॥ वाग्वेदिशसी३त्वा॥ आधीतं वर्दिगसी३त्वा॥ केतोअग्निरासी३त्वा॥ विज्ञातमग्नीदासी३त्वा॥ प्रा
णोहविरासी३त्वा॥ सामाध्वर्युरासी३त्वा॥ वाचस्पतिर्हतासी३त्वा॥ मनउपवक्तासी३त्वा॥ तेवाएतंयहमगृण्णते॥ वाच
स्पतेविधेनामन्॥ विधेमतेनाम॥ विधेस्त्वमस्माकं नाम्नाद्यांग्ठा॥ यां देवाः प्रजापतिगृहपतयः ऋद्धि, मराध्रुवंस्तामृद्धि,
रात्त्यामर्दत्यपवृजत्यध्वर्युरथप्रजापतेस्तनूरितरंउपंश्वनुद्रवतिब्रह्माद्यं चान्नादाचान्नपत्नीचमद्राचकल्याणीचा
निलयाचापमयाचांनाप्राचानायाचांनाध्रुव्याचा प्रतिध्रुव्याचां पृथ्वाचाभ्रातय्यांचितितनोऽग्निरृहपतिरितिहैकआ
हुः सोम्यलोकस्यगृहपतिर्वार्युर्गृहपतिरितिहैकआहुः सोतरिक्षलोकस्यगृहपतिरसौवैगृहपतिर्योसोतपत्येषपतिर्क

श्री०

तवार्गुहाः॥ येषांवैगृहपतिर्देवंविद्वान्गृहपतिर्भवतिराधोतिसगृहपतीराध्रुवंतितेयजमानाः॥ येषांवा
अपहृतपाभ्मानं देवंविद्वान्गृहपतिर्भवत्यपसगृहपतिः पाभ्मानं हतेपतेयजमानाः पाभ्मानं घ्नतेऽध्व
योअगस्तेमत्युच्चैरेषायाज्यैषवषट्कारेनानुवषट्कारेत्युक्तं वषट्कारानुमंत्रणं मरात्सम होतरित्यध्व
र्युः प्रत्याहमनसाध्वर्युर्ग्रहं गृहीत्वा मनसाभक्षमाहरतिमानसेषुभक्षेपुमनसोपह्वानभक्षणेमनसात्मा
नमाप्याप्योदुंबरीसमन्वारभ्यवाचंयच्छंत्यानश्चदर्शनात्तवानधराभ्याणीश्विकीर्षरन्तृदश्यमानेष्वध्वर्युमु
खाः समन्वारभ्याः सर्पत्यातीर्थदेशाद्युवंतमिन्द्रापर्वतापुरोयुधेतिजपंतोऽध्वर्युपथनेत्येकंदक्षिणस्यहविर्द्वा
नस्योधाशेणेत्येकंप्रायवरानृतां वाचं विसृजते यदिहोनमकर्मयदत्यरीचाम॥ प्रजापतिंतत्पितरमप्येतित्य

श्री०३०२

२२

थवाचं निद्रवैते वागे तु वा गुपे तु वा गुपमे तु वा गित्युत्करदेशं सुब्रह्मण्यां विराह्यवाचं विसृजेते नित्यस्त्रिदवा
ग्विसर्ग एतावत्सात्रं होतृ कर्मन्व्यत्र महाव्रतान्न देषाभियज्ञगाथागीयते ॥ अतिरात्रश्चतुर्विंशं षष्ठहावभिजि
त्स्वरां ॥ विषुवान्निश्वजिज्वैवं छंदोमादशमव्रतं ॥ शयणीयश्चतुर्विंशं पृथ्व्याभिपुव एव च ॥ अभिजित्स्वरासामानो
विषुवान्निश्वजित्था ॥ छंदोमादशमंचाहउत्तमे तु महाव्रतं ॥ अहीनेकाहः सत्राणां प्रकृतिः समुदाक्रियते ॥ यद्य
न्यधीयते पूर्वधीयते तं प्रतिग्रामं त्यहानिपंचविंशतिर्येवं संवत्सरोमितः ॥ एतेषामेव प्रभवं स्त्रीणि षष्टिशतानि य
दिति तद्येके च न छंदो ग्येवाध्वर्यवे वा होत्रा मर्शाः सभाम्नातानता नुर्यादल त्वत्ताहोत्रस्य छंदोगप्रत्ययं स्तोमस्तो
त्रियः पृष्ठसंस्थित्यध्वर्युप्रत्ययं तु व्याख्यानां कामकालदेशदक्षिणानां दीक्षापसंयसवसंस्थानानां मेतावत्तं दवि

श्री०

२२

यामुञ्चैरुपाश्रुतायां हविषां चानुपूर्व्यमेतेभ्य एवाहोभ्योऽहीनेकाहान् पश्चात्तरानुव्याख्यास्यामः ॥ १३ ॥ एतद्विदं ब्रह्म
चारिणमनिरुहति न संवत्सरावमंचारयित्वा व्रतमनुयुन्यातु को शिने प्रब्रूयादुत्तरमहर्षहानाम्नीरय उदगयेन पृ
र्वषष्ठे श्राव्यन्वदिश्यामातस्यालीपाकं तिलमिश्रं पयित्वा चार्याय वेदधीतं विदितं व्रतं संशया नृष्टुं लघुमात्रां च ह
पक्ता रिताः स्युरन्वारथ्य जुहुयाद्मावयिश्चरति प्रविष्टः कुर्याणां पुत्रोऽभिर्जा जेषः ॥ तस्मै जुहो हविषा घृतेन मा
देवानां सोममुहद्रागधेयं सोऽस्माकं सोममुहद्रागधेयं स्वाहा ॥ याति रश्नी निपद्यतेऽहं विधरणी इति ॥ तां ता घृतस्य धा
रयां यजे संध नीमहं स्वाहा ॥ यस्मै ताका मका मायं नृयं सधा जुजा महे ॥ तमस्मभ्यं कामं दत्तो ये दंतं घृतं पिब स्वाहा ॥
अयं नो अभिर्वति वः छेणां लयं मृधः पुर एतु प्रभिदन् ॥ अयं शत्रून् जयतु जहं षाणां ॥ यं वा जे जयतु वाजसातो स्वाहा ॥

श्री० ७०२
२२

मभि

असुखं त्वेवानुमत्येव स्वाहा॥ प्रदावे स्वाहा॥ व्याहृतिभिश्च पृथग्युक्तां हंतं स्यात्कीपाकं सर्वमशानेति भुक्तवंतु मपा संज
लिपूर्णमादित्यमुपस्थापयेत्तत्र तानां व्रतपतिरसिं व्रतं चरिष्यामि तल्लेकं येन न शक्यं तेन राध्यासमिति समाप्य सं
मील्य वाचं यत्कालमभिसमीक्षमाणो यदा समयिष्यादाचार्येणैकरात्रं मध्याह्नौ पपादनां त्रिरात्रं चानित्याध्या
यनंतमेव कालं समीक्षमाणं आचार्यो हन्ते न वा ससां त्रिः प्रदक्षिणं चिरः समुखं वेष्टयित्वा हंतं कालं मेवं भूतोऽप्यन
वेति तं कालं मस्वपन्नासीतां नुवक्ष्यमाणं पराजितायां दिश्य ग्रिं प्रतिष्ठाप्यासि मुदकमंडलुं मरुमानमित्युत्तरतोऽग्नेः
हस्तावत्सर्तरीं प्रत्यगुदगं संश्रयणे वध्यां पश्चादग्नेराचार्यस्तृणेषूपविशं दपराजितां दिशं मभिसमीक्षमाणो ब्रह्म
चारिलेपान् नृपरिमृज्य प्रदक्षिणमग्निमाचार्यं च हस्तोपसंगृह्य पश्चादन्वार्यस्योपविशं तृणेष्वेव प्रत्यगदक्षिणाभि

श्री०

समीक्षमाणः पृष्ठेन पृष्ठं संधाय ब्रूयाच्च न सामदानां मन्त्रीर्माः अनुब्रूहीति पुनः पृष्ट्वा नुक्रोशिनं संमील्य वा नुब्रूया
त्सपरीषपदा स्त्रिरनृच्योन्मुच्योन्मीषमादित्यमीशयेन्मित्रस्य ताचक्षुषा प्रतीक्षेन्मित्रस्य ताचक्षुषा समीक्षेन्मित्र
स्य वश्च स्यान्नुवीक्षइति दिशः संसंभाराः पुनरादित्यं मित्रस्य ताचक्षुषा प्रतिपश्यामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं दिशं
स्तं चक्षुषोर्हंतुं ईच्छामि इति धृमिमुपस्थाप्य शं दग्धं दह्यन्मदह्यन्मत्रं ऋषिभ्यो मंत्रं ह्यग्ने मंत्रं पतिभ्यो नमो वा अस्तु
देवभ्यः शिवानः शंतमा भवं स मृळीका सरस्वति माते व्योम संदृशि ॥ मद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः शं न इन्द्राग्नी भव
तामवाभिः स्तुषेज नं स व्रतं न व्यसीभिः कयानश्चित्रा मुवदिति तिस्रः स्थाना एषि विभवंति समाप्यं समानं संभारं
र्जमेघद्वयोः स्वाध्यायधर्म आचार्यं वेदकं फाल्गुनाद्याः श्रवणाया अनधीत पूर्वाणामध्यायं सेव्याद्यधीत पूर्वाणाम

श्री० ३०३
२४

धीतपूर्वाणाम् ॥ ११५ ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे उत्तरषट्के द्वितीयाध्यायः समाप्तः ॥ ॥ श्रीहस्मार्पणमस्तु ॥ ॥
हरिः आश्नु ॥ ॥ उक्तप्रकृतयोद्दीनेकाहाः सिद्धेरहो भिरङ्गा मतिदेशोनतिदेशत्वेकाहो ज्यातिष्टोमोद्देशा
तदक्षिणस्तिनशस्यमेकाहानां गोआयुधीविपरीतेद्यहानां च दानां पृथ्यचहः पूर्वाभिपुवच्यहो वैवंप्रायाश्चदक्षि
णां अर्वागतिरात्रेभ्यः साहस्वास्ततिरात्राद्यहस्यहो अश्वयेभूयांसस्यहोद्देशाः सहस्रंतेषां च हप्रसंख्यायान्व
हंततः सहस्वाणिसमावत्वेवदक्षिणानेययुरतिरिक्तास्तमेधिकां अतिदिशानां सोमपृष्ठसंस्थान्यत्नादनन्यभावो
नित्यानेमिन्निका निकारां माध्यदिनेतुहोतुर्विक्वेवत्येस्तामकारितंशस्यंतत्रोपजनस्तार्क्ष्यवर्जमयेसूक्तानां हानौ
ततएवोद्देशोयर्वाक्विवृतस्तोमाः स्युस्तुचाएवतत्रस्तुस्थानेषु यथानित्यानि विदोभ्युदियात ॥ ॥ ॥ उक्तानि चानुर्भा

श्री०
२४

स्यानिसोमान्वश्यामः पर्वणां स्थानेषु पकानेके परिधौ पशुनियुंजतिवैश्वदेव्यास्थाने प्रथमं पृष्ठादूर्जनिष्ठा उग्र उग्रो
जत इति मध्यदिने एकाहिका होत्राः सर्वत्र प्रथमसांपातिकेष्वहः स्वकाही भवत्स्वैवानरपार्जन्येह विधी अग्नीषोमी
यस्य पशोः पशुपुरोळाशे न्वायातययुः प्रातः सवनिकेषु पुरोळाशेषु वैश्वदेव्याहवीष्यन्वायातययुर्वैश्वदेवः पशु
वर्द्धस्यत्या नृबन्ध्यावरुणप्रधासस्थानेद्यहउत्तरस्याङ्गः प्रातः सवनिकेषु पुरोळाशेषु वरुणप्रधासहवीष्यन्वा
यातययुर्मोरुतवारुणो पशूमेत्रावरुण्यनृबन्ध्याः अग्निष्टोम एन्द्राग्रस्थाने साकमधस्थाने च होतिरात्रां तोहि
तीयस्याङ्गानुसवनं पुरोळाशेषु पूर्वद्युर्दवीषितृतीयहन्त्युपांश्वंतर्यामोद्देशापोर्णदर्वप्रातः सवनिकेषु क्रौञ्चिन
माध्यदिनेषु माहेंद्राण्यंतरणमृतयाज्यदक्षिणे मार्जलीये पित्र्यातत्रोपस्थानं यथानतिप्रणीयचरतां मन्त्रबन्ध्या

श्री०३०३
२५

याः पञ्चपुरोळां आदित्यमन्वायातयेयुराग्रेय्ये द्रागेकादशिनाः पशवंः सोर्यान्बुध्याः श्विष्टोमः शुनासीरीयायाः
स्यानंप्रातः सवनिकेषु पुरोळां शेषु शुनासीरीयायाद्वीष्यन्वायातयेयुर्नायव्यः पञ्चरात्रिन्यबुध्यान्च हंपंचा
रात्रौ दक्षिणाः ॥२॥ अथ राजसूयाः पुरस्तात्काल्युन्याः पोर्णमास्याः पवित्रेणाग्निष्टामेनाः भ्याराहणीयेनय
जतं पोर्णमास्यां चातुर्मास्यानि प्रयुक्ते नित्यानि पर्वाणि च काम्यां तु पूर्वान्तरेषु चरं त्यहर्विपर्ययं पक्षविपर्ययं वा
संवत्सरांते समानपक्षेऽभिषेचनीयदशंपथा उक्थ्या बृहत्पृष्ठ उभयसामाऽभिषेचनीयः संस्थिते मरुत्तरीये
दक्षिणत आह्वनीयस्य हिरण्यकशिपावासीनो भिषिक्ताय पुत्रमात्मपरिवृताय राजेशोनः शेषमावक्षीतं
हिरण्यकशिपावासीन आचष्टे हिरण्यकशिपावासीनः प्रतिगृणतियज्ञो वे हिरण्ययज्ञसंवेनंतत्समर्द्धयत्वा

श्री०

मित्युचः प्रतिगरं एवं तथेति गाथायां ओमिति वैदेवं तथेति मानुषं देवं चैवेनंतन्मानुषेण नृपापादेन सः प्रमुच
तितस्माद्यो राजा विजितीत्यादप्ययजमान आख्यापयंतैवेतल्लोनः शेषमाख्यानं न हास्मिन्नल्पचनेनः परि
शिष्यते सहस्रमाख्या च दद्यात्तं प्रतिगरि वे यथास्वमासनं संस्पृष्टिभिश्चरित्वा दशपयेन यजेत तत्र दशदशौ
कैकंचमसंभक्षयेयुर्नित्यानुप्रसंख्यायेतरानेनुप्रसर्पयेयुर्येमातृतः पितृतश्च दशपुरुषं समनुष्ठिता विद्यातपो
भ्यां पुण्यं च कर्मभिर्येषामुभयतो नाब्राह्मण्यं निनयेयुः पितृत इत्येकेन वक्त्रासः सतसो मास इदं सखा हयत्रस
खिभिर्नवगैरिति निविद्धानयोराद्ये सूक्तमुखीय इत्युक्त एते प्रतीयादुत्तर आर्ष्यमाणपक्षे के शवपनीयो बृहदृष्टो
तिरात्रो ह्योर्मासयोर्बुध्दिद्यदोऽग्निष्टोमः पूर्वमहः सर्वस्तोमोतिरात्र उत्तरमुत्तर आर्ष्यमाणपक्षे सत्रस्य धृतिरग्नि

श्री० ३०३
२६

श्रीमः॥१॥ इति राजसूयान्यायकृत्ताश्च दक्षिणा अन्यत्राभिषेचनीयदशपयाभ्यामभिषेचनीयेतुं द्वाविंशतं द्वाविंश
तं सहस्राणि पृथुङ्मुख्यभ्यः षोडश षोडश द्वितीयभ्यः द्वावष्टौ तृतीयभ्यः चत्वारि चत्वारि पादिभ्यः संस्पृष्टे नीहि
रण्यमा मात्रेय्यां वत्सतरीसारसत्यामवध्वस्तः सावित्र्यां श्यामः षोडश्यां शितिष्ठो वा दस्यत्यायां मृषभे एष्ट्यां मदानि
रष्टो वारुण्यां साहस्रो दशपयं दमाश्चादिष्टदक्षिणाः सोवणश्च सुगुह्यातुरश्वः प्रस्तोतुं धेनुः प्रतिहर्तुं रजः स ब्रह्मण्या
ये हि रण्यप्राकाशावध्वर्यो राजतो प्रतिप्रस्थातुं द्वादशपष्टो ह्योगर्भिया ब्रह्मणो वशा मे वा वरुणस्य रुक्मो होतुं र्क
षमो ब्राह्मणाच्छंसि नः कार्पासं वासः पातुः क्षौमी वरासी जिहुरे कयुक्तं वाचितमच्छावाकस्यां नृणां श्रीध्रस्य वत्सत
युनेतुं खिन्नवर्षः सादो ग्रावस्ततः॥१॥ अश्नसः स्तोमेनं गरीर्णमिवात्मानं मन्यमानो यजेतो शनयत्सं दस्यै रयातं॥

श्री०
२६

लमपोयदेतुर्वशायेति सूक्तमुखीये गोस्तोमभूमिस्तोमं वनस्पतिसवानां नता अवीरणुककारो अश्रुतेन तानशं
ति नदमातिनस्त्रो बलिश्चापर्वतानां दृष्ट्वा चिदावनस्पती रूदेतेभ्यो वनस्पते हवीषिवनस्पते रश्नयानि यूयेति
सूक्तमुखीयां अथिपत्यका मो ब्रह्मत्वं सकामो वा बृहस्पतिसंवेन यजेतं तस्य त्वाः सूक्तस्थानेष्वग्निर्देवपुराजतीत्या
ज्यं यस्तस्ते भधुनेतय इति सूक्तमुखीये द्वादशमरुतदहन्तृणा मुक्तेति मध्यं दिनं उदुष्य देवः सविता हि रण्यया घृतवती
भुवनानां मभियि यं द्रक् भुमिर्वीजवद्विः समुसितस्सस्तिनो मिमीता मश्विना भग इति वैश्वदेवं वानरं मनसाग्निं
निचाय्य प्रयंतु वाजास्तविषीभिरग्रयः समिद्धमग्निं समिधा गिरा गृण इत्याग्निमारुतं होत्रका उर्ध्वस्तो विगानु रूपेभ्यः
प्रथमोत्तमांस्तु चान्छंसेयुः प्रगाथेभ्यस्तु माध्यंदिने नृसवनमेकादशेकादशदक्षिणा एकादशेकादशवा सहस्रा

श्री० ३०३
२७

णिशतानिवांशोमाध्यदिनेधिकोभुवाभ्रातव्यवानधिपुमृषुर्यजेतसद्यस्क्रियानुक्रियापरिक्रियावास्वर्गकामे
कचिकेणच्येकेनवान्नाद्यकामो गोतमस्तोमेनयद्वेदानकामेप्रजास्यादित्येतेषांसप्तानांरास्यमुक्तंरुह
स्पतिसवेनंतंभुवःप्रतिमानंपृथिव्याभुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहात्सद्योहजातोवृषभःकनीनस्त्वसद्योअपिबोजात
इंद्रोऽनुतादित्येअधेदेवदेवाअनुतेरायिमहद्विआयंकथानुतेपरिचराणिविद्वानितिइएकस्यविन्नेविश्वस्त्वा
जेएकंनुताससतिपांचजन्यंअय्यमामनुषोदेवताताप्रधानस्यमहतोमहानीथादिसोमइन्द्रोमरायनावृ
धइतिस्तुमुखीयाः॥५॥गोतमस्तोममंतरुक्थ्यंकुर्वंतियद्वांतरुक्थ्यश्चुदमेमरुद्विर्जृम्भिःपाइंद्रावरुणाभ्यां
मत्सेंद्रावृहस्पतिभ्यामिंद्राविष्णुभ्यांसजूरित्याग्निमारुतेपुरस्तासरिधानीयायाआवपतोमय्योराहानमन्य

श्री०
२७

तरस्यामेकउक्थ्यस्तान्नियेषुचंचजायसीयेनस्वेवासहाराह्यस्तोत्रियांसथानुष्पानन्यत्राप्येवस्तोत्रियाउ
रूपसेनिपातेयद्युवेयजायसीययोनोसर्वैरेवोक्थ्यसामभिःप्रहृत्यास्यातथासति॥६॥इयनाजिराभ्यामभिच
रन्यजेताइंद्रमनुर्भेनुर्मैस्त्वयामन्योयस्तेमन्यवितिमध्यंदिनांशेषोवृहस्पतिसवेनसन्नद्वालोहितोष्णीषा
निःस्त्रिणिनायाजयेयुःशरमयंबर्हिर्भोसलाःपरिधयोवेभीतकडध्वावाघातकोवाऽपगूर्याआवयंत्यत्याआव
येचछिद्रन्निववपट्कुयाद्विषन्निवजुहुयात्साद्यस्तेष्वर्वावेदिःखलउत्तरवेदिःखलवालीयूपःस्यग्रायूपोच
पालःकपीलीचपालइत्यागतुकाविकारंअन्यांश्चाध्वर्यवाविदुःसिद्धेतुशस्यहातोसंप्रेषान्वयःस्यात्पाप्याकीर्त्या
पिहितोमहारोगेणवायोवालप्रजननःप्रजानिविदेतसाप्तिपृतायजेततिष्ठाहरीयाजातंएवतिमध्यंदिनःसर्वा

श्री० ३३
२८

मेयश्चैतल्लोचियानुरुपांभायेयाःस्युर्विचारिवापिवासेर्वषुदेवतागदेष्वग्निमेवाभिसन्नेतथासत्यन्वक्षं मिद्रस्त
तायजेतेद्रसोममिंद्रस्तवेतिमध्यदिनोभूतिका मोवायामको मोवाप्रजाकामोवोपहृद्येनयजेतेमाउतायएकद
दितिमध्यदिनंइंद्राग्न्योःकुलायेनप्रजातिका मस्तिष्ठाहरीतमुष्टुहीतिमध्यदिनंऋषभेणविजिगीषमाणोमरु
त्तोइंद्रयुध्मस्यतइतिमध्यदिनंस्त्रीव्रसोमेनात्राद्यकामःकृस्यवीरस्त्रीव्रस्याभिवयसइतिमध्यदिनोविघनेनाभि
चरंस्तस्यशस्यमजिरणंद्राविघ्नवारुक्रांतिनासर्गकामंदमाउतायोनयइंदेतिमध्यदिनोयःकामयेतेनेह्मि
ह्यपाप्मनइयामितिं सक्ततेपेयनयजेतंऋतस्यहिश्रुधुःसंतिपूर्वरितिस्तुक्तमुखीयेसत्येनचमसांमसयं
तिसत्यमियं पृथिवीसत्यमयमग्निःसत्यमयंवायुःसत्यमसावादित्यइतिसोमचमसादक्षिणा॥१॥ अतिमूर्तिना

श्री०
२८

यस्यमाणोमासंसौर्याचंद्रमसीभ्यामिष्टीभ्यांयजेतंशुक्रं चंद्रमस्यासौर्ययेतरंमत्राहगोरमन्वतंनवोनवोभ
वतिजायमानंस्तरणिर्विभ्वदर्शतंश्चित्रंदेवानामुदगादनीकमितियाज्यानुवाक्याःसईमहींधुनिमेतोररम्णा
त्स्वभेनाभ्युप्याचुमुनिंधुनिचेतिस्तुक्तमुखीयेसूर्यस्तुतायशस्कामःपिबासोममभींद्रस्तवेतिमध्यदिनोव्योघ्रा
त्राद्यकामोविश्वदेवस्तुतायशस्कामःपंचशरदीयेनपशुकामंएतेषांचयाणांकयाशुभातदिदासेतिमध्यदि
नंउभयसामानोपूर्वाउक्थ्यःपंचशरदीयोविशोविशोवोअतिथिमित्याज्यंकण्वरथंतरंपृष्ठगोसवविवधोप
शुकामंइंद्रसोममेतायामेतिमध्यदिनोदशसहस्राणिदक्षिणाःषोडशेकाहआयुर्गोरितिव्यत्यासंमुडिहृल
भिदोसर्गकामंइंद्रसोममिंद्रःपूर्मिदितिमध्यदिनोविनुत्यभिभूत्योरिषुवज्योश्चमन्युस्तुक्तअभिवरन्यजेतं

श्री-३०३
२६

तिष्यपवित्वाः सभाट् सगजोराद्विराजोः शदस्यैकादिके उपशदस्यराशि मराययोश्चकयाश्रुभीतदिदासीय
भृतिकामराज्यकामाऽनोयकामेद्रियकामतेजस्कामानामेतेकामादयोर्द्वयोर्ऋषिभ्योमात्रात्यभ्योमाश्रुपृच्छा
हानिनाकसदंक्तुमोमादिकस्तामाश्रुभिपुत्राहानि॥१॥ वाजपेयानाधिपत्यकामः सप्तदशदीक्षाः सप्तदश
पवर्गोवाहिरण्यस्वजन्तुजोयाजयेयुर्वज्रकिंजल्काशतपुष्कराहोतुर्विश्वजिदाज्यं कयाश्रुभातदिदासेति
मध्यदिनः संस्थिते मरुततीयवाहं स्पत्येष्टिराज्यभागप्रभृतीनां तां नृहस्पतिः प्रथमं जायमानो नृहस्पतिः सप्त
जयदसूनितामीकते अजिरंदत्यायाऽग्निं सदीतिरुदरां गृणत इति संयाज्येयदित्त्वध्वर्यव आजिजापयेयुं यत्र
दातीर्थदेशे मयूखे चकं प्रतिमुक्तं तदा रुखं प्रदक्षिणमावर्त्य मानं वाजिनां सामगायां दविर्मर्या आवा जं वाजिनो अ

श्री०

गमनो देवस्य सवितुः सुवे॥ स्वर्गो अर्वातो जयतः स्वर्गो अर्वातो जयतीति वायदिसामनाधीयात्रिरेतामृवं जपेत् तृतीयेनाभिपु
विकेनोक्ते तृतीयसवनं चित्रवतीषु चत्करीं स्तनं चित्रउत्थां मे विवसदुपसङ्ख्यत्रिणो मसाम्नः स्तोत्रियाउरूपोषो
शीति हंतस्मादूर्ध्वमतिरिक्तोक्त्यं प्रतत्ते अद्यशिपिविष्टनाम प्रतद्विष्टुः सवते वीर्येणेति स्तोत्रियाउरूपो ब्रह्मजज्ञानं
प्रथमं पुरस्ताद्यने दित्कप्रारध्यं तामिलवसस्पतैतं प्रलयेति त्रयोदशानामेकां शिष्टाः ॥ दूयदूरोदणं रोहदूहस्पते
युवमिदं श्रवस इति परिधौ नीयां विष्टाट् नृहतिवतु सोम्यं मधिति याज्यां तस्य गवां शतानां मश्वरथानां मश्वानां सया
नां वह्यानां महानसानां दासीनां निष्ककेतीनां हस्तिनां हिरण्यकक्ष्याणां सप्तदशसप्तदशानि दक्षिणां दशान्ये दक्षि
णागणाधनानां शतावमापराध्यानां पूर्वान्नागणशोभ्यस्यं त्सप्तदशसप्तदशसं पादयेदिति वाजपेयस्तेन पुराजाराज

श्री० ३०३
३०

स्वयनयजेत ब्राह्मणो बृहस्पतिसवेना॥१॥ अनिरुक्तस्य चतुर्विंशतिं प्रातः सवनं च तृतीयसवनं च तं प्रत्येति तु त्रयो
दशवेदेष्वेकया यजमानो दशमं ति मध्यदिनो दोवका उर्ध्वं स्तोत्रियानुरूपं प्रथमां त्सं पाताच्छंसेयुरहीनसूक्ता
निवेवं पूर्वसवने बृहस्पत्ये स माभ्यातेषु प्रतिका मं विश्वजिह्वित्यस्तस्य समानं विश्वजिता प्रगाथेभ्यो बृहस्पति
सवेनाज्यं निष्कवल्पमरुततीयां च तच्चोताभ्यां तु पूर्वैकादिकं दोवका उर्ध्वं प्रगाथेभ्यः शिल्पा न्यविहृतानि शं
सेयुः सामसूक्तानि च द्वांस्तवानहीनसूक्तानां मेल्यानामेकादिकानां मुत्तमां त्समानं तृतीयसवनं बृहस्पतिसवे
ननामानं दिष्टस्ति दृष्टव्यं वैश्वदेवात्तनादेव यामरुचाधिमास्ते मारुतां तयो रुक्तः शस्त्रपाथः॥१॥ यस्य पञ्चवा
नोपधुरं च न्यान्वाभिजनानि नीत्संतं सोमार्थमिणयजेत माध्यंदिने शिल्प्यो निवर्जमुक्ता विश्वजितेकादेनैर्गर्भं

श्री०
३०

कारं चेत्तृतीरं स्तथैव स्तोत्रियानुरुपां च यंत्रेणाग्रंतो वैश्वजेन ततो रथं तरेण बृहद्देवाभ्यां वैव मेवं वामदे
व्याशाकरं मेत्रावरुणस्य नो धसं वेरूपे ब्राह्मणा छं सिनः रयेत वैरुपवाकाले यरेव ते अछावाकस्य सामानं तय्येण
दोदो प्रगाथावगर्भकारं मतिगवस्तिदां देपदा क्यथैव देषु वतं तृतीयसवनं मूर्ध्वमाश्विनादतिरिक्तो कथानिजरा
बोधतद्विविद्धि जरमाणः समिध्यसेऽग्निनेद्रेणाभात्यग्निः क्षत्रस्य पतिना वयमिति परिधानीयां युवं देवा क्रतुना
पृथ्येणेतियाज्यायदवकचवृत्रहृद्दभिश्रुता मघमा नो विश्वाभिः प्रातर्यावाणां क्षत्रस्य पते मधुमंतमूर्मिमि
ति परिधानीयां युवां देवा स्वय एकादशा सदिति याज्यां तमिद्रं वाजयामसि मदां दंडोयुओजसाऽऽहून्मश्विनातं
तोरथं मधुमतीरो यधीर्वाव आप इति परिधानीयां पनाय्यं तदश्विना हतं वामिति याज्याऽनो देवा अवतुन इति स्तो

श्री. ३०३
३१

वियानुरुत्तातनो धियो गो अथा इति वां नुरुपस्योत्तमे देवा वा पृथिवी उभा उच्यन्तं दैव्या होतारा प्रथमा पुरादि
तेति परिधानीयां ज्येष्ठां भागो निदिता यज्ञेति याज्यां यदिनाधीयात् पुण्यमोकः संख्यं शिवं वा मिति चत
स्वायाज्यास्तदो गायस्तुते सचास्तोत्रमिन्द्राय गायतं त्यभुवः सवासा हं सवाते अनुष्ठप्य इति वास्तो वियानुरु
पा अपरिमिताः परः सदस्वा दक्षिणां चेतश्चाश्वतरि रथो होतुर्होतुः ॥११॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे उत्तरप
टके तृतीयो ध्यायः ॥३॥ ॥ हरिः ओ३म् ॥ ज्योतिर्ऋद्धि कामस्य नव सप्तदश प्रजातिका मस्य विषुवत्तोमोश्चा
तव्यवतोगोरभिजिच्च गोरुभयसा मां सर्वस्तोमो बुभूषत आयुर्दार्ढ्यव्याधेः पशुकामस्य विश्वजिह्वं चर्वसका
मवीर्यकामं प्रजाकामं प्रतिष्ठाकामा नां पृष्ट्वा दान्यादितः पृथक्कामैरित्यतिरात्रां स्तेषामाद्यास्वयं एकादिकं श

श्री.
३१

हानो

स्यां इत्येकाहा अथा होनां द्यदप्रभृतयो ह्यदशरात्रपरार्द्धा अग्निष्टोमादयोतिरात्रां तां मासा पवर्गा अपरिमा
णदीक्षा एकाहं चेतरे यिणः साहस्रं शतं दक्षिणां अतिरात्रां च सर्वशं स्तवाङ्गां संख्याः संख्याताः षडहोता
अभिषुवां दतिरात्रं स्वेत्यः संख्या पूरणं गृहीतानां तैश्चानुरोधिकः ॥१॥ ॥ आंगिरसं स्वर्गकामो यावापुण्याही
नोनुप्रेक्षः स्याच्चैत्रथ मन्त्राद्यकामः कापिवनं स्वर्गकाम इति द्यद्वाः प्रथमस्य तत्तरस्याङ्गं स्तात्तरं तृतीयस
वनं त्वं हि क्षेतवदिति चाज्यं गर्गविगत्रं स्वर्गकामं स्तस्य मध्यमस्याङ्गो वामदेव्यं पृष्ठं विशो विजीय मग्निष्टोमसा
मवारं तृतीयमुत्तमे लमये वस्तरिति चाज्यं वैदविगत्रं गज्यकामः सर्वविशतोतिरात्रां शब्दो मपवमानां तर्षस्वपु
शुकामः पराकच्छेदो मपराको स्वर्गकाम इति अत्राङ्गं विगत्रं स्यात्तु वीरवीरकामं स्तस्य वीरवंत्याज्या ॥१॥

कुसुमविन्दुमृदिकामस्वयाणां पृथ्वाङ्गमैकैकं विश्वं दोमवंतं पशुकामः पृथ्वावलंबस्य प्राग्विजितं चंदो माद
शमंचाहः पुराभिचरन् ज्योतिर्गममितो गोरमिजितं विश्वजिदायुषं शल्लपीशं गं श्रीकामोऽभिपुत्र्यहः पूर्वस्मि
रिति दशरात्रोः ॥ ३॥ पौंडरीकमृदिकामः पृथ्वास्तोमश्चंदो मागोतमस्तोमो विश्वजिह्वं चंदो नवरात्रो माहव्रतं वैष्ण
नरदत्तिव्योऽथ संभार्यावतिरात्रश्चतुर्विंशमध्यर्द्धोऽभिपुत्र्यः पृथ्वावेदवज्रं भ्रातृव्यवान् पृथ्वास्याद्ये अदनीयव्यासं
मानवरात्रो माहव्रतं ॥ ४॥ अथ द्वादशाहाभवेयुः सत्राणि भवेयुरद्वीनावोक्तो दशरात्रः समूहोऽयूहो वातमग्निो
तिरात्रो संभार्यायोर्वा वैष्णानरमुपदर्ध्यात्सेवत्सरप्रवल्दं श्रीकामोतिरात्रश्चतुर्विंशविधुवद्भोजनवरात्रो माहव्रतं मय
भरतद्वादशाहं दममेव काहं पृथक् संस्थाभिरुपयुरतिरात्रमयथाग्निशोममथाष्टाक्या नथाग्निशोममथातिरात्र

मिति द्वादशाहोत्तरात्मना बुभुवंतः प्रजया पशुभिः प्रजनयिष्यमाणाः स्वर्गलोकमप्यंतः स्तानां त्रैलोक्ये मे छंतं ३
पशुर्वायजेतवेति पृथक् मय सामान्यं मपरिमितत्वाद्दर्मस्य प्रदेष्टान्नश्यामो यथा हि परिमितावर्णा अपरि
तोवाचो गतिमाप्नुवंत्येवमवपरिमितानामृद्धामपरिमिताः संघाताः सिद्धानि त्वहानि ते पांयः कश्च समा
हारः सिद्धमेव शस्यमृद्धा तु संशयैस्तोमपृष्ठसंस्थाभिरैकैव्यवस्थां तदलत्वेन दृष्टत्वाद्यतिक्रमस्य चंदो मेरे
वल्लाममयमृद्धो वाहं तरायंतरायामकाहेन शस्यं रायंतराणां द्वितीयेनाभिप्राविकेन वाहं तानामपि वा
कयाशुभीयतदिदासीये एवं निविदानीये स्यातां मेकाहिकमितरत्वं ॥ ५॥ सर्वान्कामानाश्रयं सर्वविजितो वि
जिगीषमाणः सर्वान्युष्टीर्य शिष्यत्रयमेधेन यजेतांश्च मुत्स्यं निष्ठीभ्यां यजेतांश्चिर्मूर्धनान्तिरात्रो सया

श्री० ३०४
३४

ज्योत्स्नी द्वितीया तमसः प्रथा अस्मिन् सोमयाज्ञे मयो भुव इति स इतौ तान् विप्रश्च वस्तुमया द्वादिष्टं तदग्र्य इति
संयाज्यं अश्वमुत्सज्यं रक्षिणो विधाय सा विव्यस्ति स इष्टयोः हरद्वैरा जतं त्राः सविता सत्यप्रसवः प्रसविता स
विताय इमा विश्वाजाता न्यादेवोयातुमविता सुरत्वं स धानो देवः सविता सहावति देसमाप्तास्तु स माप्तास्तु दक्षि
णात आहवनीयस्य हि रण्यकशिपावासीनो भिषिकार्यपुत्रा मात्यपरिहता यराज्ञे पारिपुवमानवक्षीतं दिरण्य
ये कर्त्तुं ध्वर्युं रासीनः प्रतिगृणात्याख्यास्यन् ध्वर्यवित्याकृयीत हो होतरतीतरः ॥ १॥ प्रथमे ह निमनुर्ववस
तस्तस्य मनुष्या विशांस्त इम आसत इति गृहमेधिन उपसमानीताः स्युस्ता उपदिशत्युचो वेदः सोयमिति म
कं निगदे द्वितीये ह नियोमो वेदस्ततस्तस्य पितरो विशांस्त इम आसत इति स्थविर उपसमानीताः स्युस्ता उपदि

श्री०
३४

शतियजुर्वेदो वेदः सोयमित्यनुवाकं निगदेत्तृतीये ह निवरुण आदित्यस्तस्य गंधर्वा विशांस्त इम आसत इति
युवानः शोभना उपसमानीताः स्युस्ता उपदिशत्यथर्वणो वेदः सोयमिति यद्रथ जं निशांतं स्यात्तं निगदेत्
तुर्थे ह निसोमो वैष्णवस्तस्या सरसो विशांस्त इमा आसत इति युवतयः शोभना उपसमानीताः स्युस्ता उपदि
शांत्यागिरसो वेदः सोयमिति यद्द्वारं निशांतं स्यात्तं निगदेत्तच मेहन्यर्बुदः काष्ठे यस्तस्य सर्पा विशांस्त इम आ
सत इति सर्पाः सर्पविद इत्युपसमानीताः स्युस्ता उपदिशति विषविद्या वेदः सोयमिति विषविद्यां निगदेत्तच्छह
निकुबेरो वैश्रवणस्तस्य रक्षांसि विशांस्तानीमान्यासत इति सेलगाः पापहंत इत्युपसमानीताः स्युस्ता उप
दिशति पिशाचविद्या वेदः सोयमिति यत्किं विषिशाच संयुक्तं निशांतं स्यात्तं निगदेत्तत्तमेहन्यस्मिन्धा न्य

वै

श्री० ३०४
३५

स्तस्यासुरविशंस्तदमआसतदतिकुसीदिनउपसमानीतास्युस्तानुपदिशंत्यस्मरविद्यावेदः सोयमितिभाया
कांचित्तुयादृष्टमेहनिमित्तस्यः सांमदंस्तस्योदकेचराविशंस्तदमआसतदतिमत्स्याः पुंजिष्ठादित्युपसमानीताः
स्युस्तानुपदिशतिपुराणविद्यावेदः सोयमितिपुराणमाचक्षीतंनवमेदनिताक्ष्यावेपश्चितंस्तस्यवयांसिविश
स्तानीमान्यासतदतिवयांसिब्रह्मचारिणइत्युपसमानीताः स्युस्तानुपदिशतीतिहासोवेदः सोयमितिनिहा
समाचक्षीतंदशमेदनिधुर्मदंस्तस्यदेवाविशंस्तदमआसतदतिवयानः आवियाअप्रतिग्राहकाइत्युपसमानी
ताः स्युस्तानुपदिशतिसामवेदोवेदः सोयमिति सामगाथांदेवमतत्पर्यायशः संवत्सरमाचक्षीतंदशमंदशमीस
मापर्यन्तंवत्सरोतेदीक्षेत॥७॥ चीणिमुत्थानिभवंतिगातमस्तोमः प्रथमंदितीयस्याः द्रुःपशोरुपाकरणकाले

श्री०
३५

श्वमानीयवहिवेद्यास्तावेवास्थापयेयुः सचेदवग्रायादुपवर्ततवायज्ञसमृद्धिं विद्यानचैत्सगव्यंनोवाजीसश्वमिति
यजमानवाचयेत्तमवस्थितमुपाकरणाययदकंदइत्येकादशभिः स्तोत्र्यप्रणुर्वचनुसाध्यायमित्येकं गघ्रिगोश
मीधमितिशिष्टांपडिशतिरस्यवेकयइतिवांमानोमित्रइत्यावपेतांपशागलसनंवाज्येर्वतिचद्वे संज्ञप्रमश्वेप
त्योधूचंतिदक्षिणाकेरापक्षानुद्रुथ्यंतरात्रचृत्यसंय्याहूनाघ्नानांअथास्मैमहिषीमुपनिपातयेतितांदोताभि
मेथतिमाताचतेपिताचतेऽग्रेवृक्षस्यकीलंनः॥ प्रतिवानीतितेपितांगभेमुष्टिमंतंसयदितिसादोतारप्रत्यभिमेथ
त्युचर्यश्चशतराजपुत्रोमाताचतेपिताचतेऽग्रेवृक्षस्यकीलंनः॥ यीयस्यतइवतमुखंदोतर्भालंवदोवद्वितिवा
वातोब्रह्मोर्ध्वमेनामुच्छ्रयतादिगोभारंहरन्निव॥ अथास्यमध्यमेजतुशीतेवांतपुनर्निवतिसाब्रह्माणं प्रत्यभि

मयत्पुनर्चर्यश्चरातेराजपुत्र्युर्ध्वमेनमुद्धृतगिरौभारंदरनिव॥अथास्यमध्येमजतुंशीतेवातेपुनर्निवेतिसदः
प्रसव्यसाहासतिमिश्रिता॥॥॥ब्रह्माद्युर्वरेतिकःसिदेकाकीचरतिकउसिज्जायतेपुनः॥किंसिद्धिमस्यभेषजं
किंसिदावपनंमहदितिहोताध्वयुंएछतिसूर्यएकाकीचरतिचंद्रमाजायतेपुनः॥अग्निर्दिमस्यभेषजंभूमिरावप
नंमहदितिप्रत्याहंकिंसितूर्यममंज्यातिःकिंसमुद्रसमंसरः॥कःसितृथिव्येवपर्याचकस्यमात्रानविद्यतइतिप्रत्याह
युर्होतारंएछतिसूर्यसूर्यसमंज्यातिर्द्यौःसमुद्रसमंसरः॥इंद्रःएथिव्येवपर्याचकस्यमात्रानविद्यतइतिप्रत्याह
एछामितामिनयेदेवसखंयादितुमवमनंसाजगंया॥केषुविष्णुस्त्रिषुपदेषस्यकेषुविष्णुमुवनमाविचरोतिब्रह्मा
ज्ञातारंएछत्यपितेषुत्रिषुपदेषस्त्रिषुविष्णुमुवनमाविवेश॥सद्यःपर्यमिष्टयिनीमुतवामेदेनांगेनदिनोअस्यष्ट

धमितिप्रत्याहंकंस्वतःपुरुषुआविवेशकान्यंतःपुरुषुआर्पितानि॥एतद्रहस्यपुण्ड्रमसिताकिंसिनःप्रतिवेत्ता
स्यत्रेत्युक्ताताब्रह्माणंएछतिपंचस्वतःपुरुषुआविवेशकान्यंतःपुरुषुआर्पितानि॥एतत्तावप्रतिवन्तानोअस्मि
नमाययाभवस्युत्तरोमदितिप्रत्याहंप्रांचमुपनिष्क्रम्यैकैकशोयजमानंएछतिएछामितापरमंतंएथिव्याउ
तीयंवेदिःपराअंतःएथिव्याइतिप्रत्याहंमहिम्नापुरस्तादुपरिष्ठाच्चवपानांचरंतिस्मृःस्वयंभूःप्रथममंतंमह
त्यर्णवं॥दधेदुर्गमंमूर्तियुंयतोऽज्ञातःप्रजापतिः॥होतायस्यजापतिर्महिम्नानुषतांवेतुपिवर्तुसोमंहोतयजे
निंप्रपंस्त्वमेलाकाःप्रदिशादिशश्चतियाज्याः॥श्राजमृषरागोमृगइतिप्रजापत्यावेत्तुदनीकूंसिरितरेषांपशू
नांप्रचरंतिपंचमेनएछाद्वासास्यव्यूहस्य॥॥॥तस्यविशेषान्ब्रह्माणोऽग्निं तंमन्यइत्याज्यंतस्यैकाहिक

श्री० ३०४
३७

मुपरिष्ठात्प्रउगतत्वेकादिकास्तत्वास्त्रिकटुकेषुमद्विषयवाशिरमिति मरुततीयस्य प्रतिपदकात्तत्रस्या
न एकादिको नुचरः सक्तुपुत्रात्यमुद्वैकादिकमुपसंशस्यतस्मिन्निविदं दध्यादवं निष्कवत्यं भित्येदेवं स
वितारमाण्यारितिवेश्वदेवस्य प्रतिपदकात्तत्रस्यान एकादिको नुचरः सक्तुपुत्रकादिकान्युपसंशस्यतपु
निविदो दध्यादवं मवाग्रिमारुते चतुर्थे पृष्ठादरुतमं ज्योतिर्गोरायुरभिजिद्विष्यजिन्महाव्रतं सर्वस्तामोता
र्यामोवाभूमिपुरुषवर्जमब्राह्मणानां विन्नानि प्रतिदिशमृत्विग्भ्यादसिणाददाति प्राचीदित्यातुर्दसिणात्र
लणः प्रतीच्यध्वर्योरुदीच्युजातुरता एव होत्रका अन्वायता अन्वायताः ॥१०॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे
उत्तरपट्टके चतुर्थोऽध्यायः ॥ ॥ हरिः ओ३म् ॥ अथैतेषामद्रायोगविशयान्वक्ष्यामीत्यथायुक्तानियमैश्च

श्री०
३७

स्मकामायमवैच्ययमेवेकादोतिरात्रं आदो प्रायणीय एषां त्रयोदयनीयोऽव्यक्तो मध्येहीनेषु वैश्वानरे एष ए
चतावन्तरेण व्यब्धो दशरात्र एषा प्रकृतिः सत्राणां तत्रापापस्थाने मूर्ध्वदशरात्रादेकादार्थमहाव्रतं प्रादश
रात्रादितरेषामद्राद्यहार्थे गोआयुषीच्यहार्थे त्रिकटुकां अभिप्लव्यं हं पूर्वत्रिकटुकादित्याचक्षते चतुरहा
र्थत्रिकटुका महाव्रतं च पंचाहार्थेभिप्लवपंचाहं उत्तमस्य तु षष्ठात्तीयसवनं षळहार्थेभिप्लवः षळहं एवं च
या आवापाः षळहांताः पुनः पुनः पूर्णः पूर्णश्च षळहं स्तत्रतामेव गच्छति ॥१॥ होत्रयोदशरात्रादद्विकामानां
प्रथमं पृष्ठं त्रयोदशं सर्वस्तामोतिरात्रो न्यायकृतं ब्रतवन्तं प्रतिष्ठाकामाद्वितीयं त्रीणि चतुर्दशरात्रा
भिर्सार्वकामिकं प्रथमं द्वौ पृष्ठवावृत्त उत्तरं स्तल्पवादेकं वा विवादेवामीमांस्यमानाद्वितीयं पृष्ठमभित

श्री० ३०५
३८

स्विकृत्वा न्यायकृतं द्योपजनं प्रतिष्ठाकामाभूत्तीयं नारि पंचदशरात्राणि देवसमीक्षतां प्रथमं प्रथमस्य च
तुर्दशरात्रस्य एष्यमध्यमहावर्तं ब्रह्मवर्चसकामाद्वितीयं द्वितीयस्य च तुर्दशरात्रस्याऽग्निपुत्रायणीयादनेतरं
सावाहीनिका उभो लोका वास्यतां तृतीयं तृतीयस्य च तुर्दशरात्रस्याऽग्निपुत्रायणीयस्यानेन्यायकृतं द्योपजनं
पजनं त्रयोपजनं त्रयोपजनं प्रतिष्ठाकामाभूत्तुर्थं षोडशरात्रं चतुर्गत्रोपजनमन्नाद्यकामाः सप्तदशरा
त्रं पंचरात्रोपजनं पशुकामा अष्टादशरात्रमायुष्कामाः षडहश्चात्र पूर्यते सत्तत्र स्यापजनं वक्ष्याम एकात्रविं
शतिरात्रमेकरात्रोपजनं ग्राम्या नारण्यान पशून् वरु रुत्समाना विंशतिरात्रं प्रतिष्ठाकामा अभिजिह्वि
तावमिष्टुवाद्ध्वं ॥ २॥ द्वावेकविंशतिरात्रो प्रतिष्ठाकामानां प्रथमं त्रयाणामभिष्टुवानां प्रथमा वं तरातिरात्रो ब्रह्म

श्री०
३८

वर्चसकामा द्वितीयं वरात्रस्याऽभिजिह्वि जितोऽस्यानेनोऽष्टावा वृत्त उत्तरं संवत्सरं समिता इत्याचक्षते
द्वाविंशतिरात्रं चतुर्गत्रोपजनमन्नाद्यकामास्वयो विंशतिरात्रं पंचरात्रोपजनं पशुकामा द्वोचतुर्विंशतिरात्रो प्र
जातिकामाः पशुकामा वा प्रथमं षडहश्चात्र पूर्यते सत्तत्र स्यापजनं वक्ष्यामः स्वर्गलोके वत्स्यतो ब्रध्नस्य विष्टपरो
क्ष्यतो द्वितीयं पृथ्वीमस्त्रयस्त्रिंशो निरुक्तो विशालः पृथ्वीमा एकविंशतिरात्रं त्रयस्त्रिंशः प्रतिलोमाः पृथ्वी
स्मिं स्य द्योऽनुलोमा उत्तरस्मिं त्सविशालोऽपि उत्तर एव च द्योः प्रतिलोमोऽनुलोमश्चाऽनिरुक्तमदरा वृत्तः पृथ्वी
स्तामस्त्रिंशद निरुक्तो न्यातिरुभयसामा संसदामयनमित्यतदा चक्षते पंचविंशतिरात्रमेकरात्रोपजनमन्नाद्य
कामाः षड्विंशतिरात्रं द्विगत्रोपजनं प्रतिष्ठाकामाः सप्तविंशतिरात्रं त्रिगत्रोपजनमृद्धिकामा अष्टाविंशतिरात्रं च

श्री. ३५
३९

तृणोपजनं ब्रह्मवर्चसकामा एकात्र त्रिंशद्वात्रं पंचरात्रोपजनं परमां विजिति विजिगीषमाणां स्विंशद्वात्रमनायका
माः षडहश्चात्र पुर्यते सतं त्रस्योपजनं वक्ष्याम एकविंशद्वात्रमकरात्रोपजनमनायकामाहा विंशद्वात्रं द्विरात्रो
पजनं प्रतिष्ठाकामाः ॥ ३॥ त्रीणि त्रयस्विंशद्वात्राणि प्रतिष्ठाकामानां प्रथमं त्रयाणामभिपुत्रानां मुपरिष्ठादुपरिष्ठा
दतिरात्रो ब्रह्मवर्चसकामा द्वितीयं चतुर्णां पंचरात्राणां मातृतत्तम उत्तमो चोत्तरा सर्वस्तो मातिरात्रं ३ भौलोकाना
स्य तां तृतीयं पण्णां पंचरात्राणां मध्यं विश्वजिदतिरात्रं आबृतास्तत्तरे त्रयश्चतुस्विंशद्वात्रं चतुर्वात्रोपजनमना
यकामाः पञ्चकामानां मुत्तराणि चतारि पंचविंशद्वात्रं पंचरात्रोपजनं षट्त्रिंशद्वात्रं षडपजायते सतं त्रस्यो
पजनं वक्ष्यामः सप्तविंशद्वात्र एकरात्रोपजनोष्टाविंशद्वात्रो द्विरात्रोपजनं एकात्र चत्वारिंशद्वात्रं त्रिरात्रोपजनं

श्री.
३९

मनतां प्रियुमिच्छंतं चत्वारिंशद्वात्रं चतुर्वात्रोपजनं परमां विराजिप्रतिष्ठितं एकचत्वारिंशद्वात्रप्रभृतीन्युत्तरा
णि न्यायनांष्टाचत्वारिंशद्वात्रां संचाराद्वात्रप्रभृतीनि चोपहरात्रां द्विषष्टिरात्रप्रभृतीनि चोत्तरात्रां चैक
रात्रचतुर्वात्रोपजनानि ब्रतवंति ॥ ४॥ सप्तैकात्रपंचरात्रात्राणि विषां भूनावत्स्यंतः प्रथममातिरात्रं स्त्रीणि त्रिं
त्यहान्यतिरात्रो दशापंचदशान्यतिरात्रो द्वादशासप्तदशान्यतिरात्रः पृथ्वातिरात्रो द्वादशो कविशान्यतिरात्रं स्वि
वृतां प्रथमोऽग्निशेमः षाळः त्र्युत्तमः पंचदशानां मुक्य्यादितरे विश्वतयडत्याचक्षते यमातिरात्रं यमां द्विगुणामिदं त्रि
यमिच्छंतो द्वावभिपुत्रो गोआयुषी अतिरात्रो द्वावभिपुत्रो वभिजिद्विष्वजितावतिरात्रो वेकोभिपुत्रः सर्वस्तो मनवस
तदशावतिरात्रो महाव्रतं स्तानां श्रेष्ठकामास्तृतीयं चतुर्णां पृथ्वाकां मेकैकं नवकलो नववर्गणां प्रथमं षष्ठसप्त

श्री० ३०५ ४० मोक्षमान्यहान्यमिष्टमाउत्थ्याइतेरंमदाव्रतंसवितुःककुभइत्याचक्षेत॥५॥त्रयाणामुत्तरेषांन्यायकृपा
अभिपुत्राःप्रथमस्यतर्ध्वं चतुर्थसिर्वस्तोमोतिरात्रंउपसत्सगाह्नत्येगुगुलुसगंधितेजनपेतुदारुभिःए
थकसपरिषिविपन्यानुसवनंसन्नेषुनाराशंसेष्वांजीरंनभ्यंजीरंश्वेयवर्चसानमायुर्यवात्मानंनैवजानीरंस्त
एताउपेयुरांजनाभ्यंजनीयाइत्याचक्षेतएताएवप्रतिष्ठाकामानांमोजनाभ्यंजनवर्जमेतासामेवसर्वस्तो
मस्थानेमहावर्तमैंद्रमत्यन्याःप्रजासुभूषंतएतासामेवसर्वस्तोममुद्धृत्ययथास्थानंमहावर्तंसंवत्सरका
मानास्यंतउतममतिरात्रश्चतुर्विंशंत्रयोभिपुत्रानवरत्रोभिपुत्रो गोआयुषीदशरात्रोव्रतमतिरात्रःसंवत्स
रसंमिताइत्याचक्षेतएकेषष्टिरात्रंप्रतिष्ठाकामांएतासामेवपृथ्यावभितोनवरत्रंतयोरात्रनउत्तरःरात्ररात्र

श्री०
४०

मायुष्कामांश्चतुर्दशाभिपुत्रांश्चतुरहोपजनाइतिरात्रिसत्राणि॥६॥अथगवामयनंसर्वकामाःप्रायणीयवर्तु
र्विज्ञोपेत्यचतुरभिपुत्रान्पृथक्पंचमारं पंचमासानुपयंत्यथषष्ठंमंसंभरंतिनीनभिपुत्रान्पृथक्मभिजितंस्वर
साम्मद्व्याद्याभ्यांप्रयतेहोभ्यामितिनुपूर्वपक्षोयविषुवानेकविज्ञोनपूर्वस्यपक्षसोनोत्तरस्याः॥वृत्ताःस्वर
सामानःषष्ठहाश्चोत्तरस्यपक्षसंस्वरसाश्चोविश्वजितंपृष्ठंनीनभिपुत्रानितिसप्तमंदिशत्रोनंठत्ताः॥थपृथक्मु
खांश्चतुरभिपुत्रांश्चतुरोमासानुपयंत्यथोत्तमंसंभरंतिनीनभिपुत्रान्गोआयुषीदशरात्रंव्रतोदयनीयाभ्यांस
प्तमःपृथ्यतेइतिचैकसंभार्यमुत्तरंपक्षाः॥यद्विसंभार्यव्रतोदयनीयेएवोनमस्यगोआयुषीसप्तमस्यगोआयुषी
नाविद्वेयुर्गोविश्वजितोनंतरमायुषंपूर्वदशरात्रादपितोर्ध्वंविश्वजितःसप्तमंसवनमासंठत्तोद्वेयुर्गोआयुषी

श्री० ३०५
४१

दशरात्रं च पितृ तस्य पक्षमाऽहान्यवावर्त्तन्नुलोमाः पक्षदाः स्युः पक्षदावावर्त्तन्नुलोमान्यहानीति गवा
मयने सर्वेषां पक्षदा अभिपुत्राः स्युरभिपुत्राः स्युः ॥ ३१ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे उत्तरपक्षे पंचमोऽध्यायः ॥ ॥
हरिः ओ३म् ॥ गवामयनेनादित्यानामयनेन्याख्यातं सर्वतमिपुत्रां स्विष्टत्वं च दशमासाश्च पृथ्व्यमध्यानवयषष्ठम
प्रमात्रमात्रवर्जयित्वा बृहस्पतिसंबं द्रुक्स्तौ चामिजिदिश्वजितोऽग्न्यानेमममस्य च मासस्यानमयो अभिपुत्रयोः
स्यानेत्रिष्टदृक्को दशरात्र उद्भिद्वलमिदो चोत्तमस्य च मासस्याऽऽदौ यमिपुत्राः स्युर्य उद्भृत्य तेषां मध्यममयस्युः
पृथ्व्यमध्यामः समूहो दशरात्रः ॥ आदित्यानामयनेनागिरमामयनेन्याख्यातं विवृतस्तमिपुत्राः सर्वेषु अध्यादय
आद्यामासाः पंचपूर्वस्य पक्षमंश्चतारस्तृतेरस्य पृथ्याता अष्टमादय उत्तमस्य च मासस्याऽऽदौ यपक्षदाः स्युः पृ

श्री०
४१

छांताष्वतेपिस्युः पूर्वोऽस्यातामभिपुत्रोऽग्न्यादतिवातवतोरयनेन प्रायणीयोतिरात्रं स्विष्टतामासं पंचदशेन मासं
सप्तदशेन मासमकविंशेन मासं त्रिणवेन मासं त्रयस्त्रिंशेन मासं त्रते विपुवत्स्याने एतेरेव मासैः प्रतिलोभैः पक्ष
उत्तरमुदयनीयोतिरात्र एतेषामेवाह्ना मतिरात्रावित्यपरमन्यत्राप्यादिष्टः कालपूरणेनैवेत्यस्यानियमः ॥ ३१ ॥
दुपायिनामयनेन मासं दीप्तितामवतिते मासि मासं कीर्णं तिते पांदादशोपसदो भवन्ति सोममुपनहं प्रवृग्युपात्राप्यु
त्साद्योपनह्यवामासमग्निहोत्रं जुह्वति मासं दर्शपूर्णमासाभ्यां यजते मासं वैश्वदेवेन मासं वैरुणप्रयासं मासं साक
मेधं मासं शुनासीरीयेण यदहमासः प्रयतेत दक्षिणं समायाऽग्निप्रणयनादिप्रमोत्सादनादिवोपवसथिकं कर्म स
तोऽश्वभृते प्रमुच्युस्तद्वैक उपसद्भ्य एवानंतरं कुर्वन्ति तथा दष्टत्वात्सोत्यान्मासानग्निहोत्रादीन्वदंतस्तदनुपपन्नं

श्री० ३०८
४२

पञ्चर्थं ह्यभिप्रणयनं तस्य च स्वसुखानिमित्तं मतिप्रणीतचर्यायां च वेगुण्यं दर्शपूर्णमासयोस्तथापि दोषस्य संदो
हविद्धानिन्याग्रीप्रीयाः श्रीयोमप्रणयनं वसतीवरीग्रहणानि पञ्चार्थानि भवन्ति सत्त्वार्थान्येके तत्कालाश्च वतद्गु
णाः सिद्धस्वभावानां न व्यवधानादन्यत्वेन यथाष्टाभिपूवयोः सगुणानां ह्येव कर्मणां मुद्गरउपजगो वा सुब्रह्मण्या
त्वेन तं मनवधृतं कालसंशयत्वात् दुस्सर्गमेके सुत्योपमदुणत्वात् किंयात्वेव प्रवृत्तेस्तं मगत्वां वस्थाने दोषस्तिवृ
तामासं पंचदशेन मासं सप्तदशेन मासमेकविंशेन मासं विणवेन मासं सप्तदशत्रयस्त्रिंशानि द्वादशादस्य दशा
दानि मद्वाव्रते चातिरात्रश्च सर्वेण यज्ञेन यज्ञं तं य एतदुपयंति ॥ ४॥ सर्पाणामयुर्नगो आयुधीदशी स्तोमं भुजो
मृषण्मासाश्च प्रतिलोमे षट् ज्योतिर्द्वादशी स्तोमो विषुवस्थाने प्रकाशकामा उपयुज्यैव वर्षिकं प्रजाकामा गवाम

श्री०
४२

युनं प्रथमः संवत्सरोऽथादित्यानामथागिरसांचत्वारिता पश्चिता निष्कल्लकता पश्चितं प्रथमं संवत्सरं सदीक्षोपस
क्तं तस्य चत्वारः सौत्या मामां गवामयनस्य प्रथमषष्ठसप्तमोत्तमास्त्रैवर्षिकं ता पश्चितं तस्य सौत्याः संवत्सरउक्तो
गवामयनेन ज्योतिर्गागयुरभिजिदिश्वजिन्मद्वाव्रतंचतुर्विंशानां वैकेकं द्वादशवर्षिकं ता पश्चितं तस्य चत्वारः सौ
त्याः संवत्सरां गवामयनशस्याः पूर्वणे वन्यायेनाऽपि चोत्तरस्य पक्षमोद्वाविंशतिः सवनमासा भवेयुस्त्रयोविंशतिः
पूर्वस्य षट्त्रिंशद्वर्षिकं मद्वाता पश्चितं तस्य द्वादशसौत्याः संवत्सरां गवामयनशस्याः पूर्वणे वन्यायेन प्रजापतेर्द्वा
दशसंवत्सरं त्रयस्त्रिंशतः संवत्सरां स्वयः सप्तदशास्त्रय एकविंश एते रेव स्तोमैः शाक्त्यानां षट्त्रिं
शद्वर्षिकं मेकैकेन नवनवनवर्षाण्येते रेव स्तोमैः साध्यानां शतसंवत्सरमेकैकेन पंचविंशतिः पंचविंशतिर्वर्षाण्येते

श्री० ३०६
४३

स्वस्तो मे विश्वमृजांसदस संवत्सरमेकैकनाईतृतीयान्यईतृतीयानि वर्षातान्यग्रप्रिष्टो मसद्वर्षसदस्वसा
व्यमित्येतदाचक्षते ॥ ५ ॥ अथ सारस्वतानि सरस्वत्याः पश्चिमउदकांते दीक्षरस्ततश्च वदीक्षोपसदः कृता प्रायणी
यंच सरस्वती दक्षिणेन तीरेण शम्भाप्रामे शम्भाप्रामेऽहरद्वयजमाना अनुव्रजयुः सहाय्यलखलबुध्रागृपश्वकी
वंति सदा दक्षिणा न्याग्रीधीयं पत्नी शालं च दक्षिण पुरस्तादादवनीयस्यावस्यायं ब्रह्माशम्यां प्रहरं स्तायत्र नि
पतेत क्काईपत्यम्यायतनंततो धिविहारो विषमचे निपतेदुइत्यसमे विहरयुः सचेद्द्वारुणं पुरोळां निर्वपियुगं पांन
श्रवहं मुपांन पादाहृस्था दुपस्थं समन्यायं लुपयं त्यन्या इत्यातः समानं सर्वेषां मित्रावरुणयोरयुनं कुंडपायिनामय
नस्याः स्यान्धृष्णमासां नावर्तयंतो व्रजयुर्मासि मासि च गोआयुषी उपयुरायुग्मे पुगोयुग्मे चित्तिनु प्रथमः कल्पो

श्री०
४३

यद्वितीययो यथा मावास्यायामतिरात्रः स्यात्तथा दीक्षरं स्तमावास्यायामतिरात्रं संस्थाप्य तदहोरात्रं मावास्यास्य
सान्नायव्यवत्सानपाकुर्युस्तं पक्षमावास्यां न व्रजितां पोर्णमास्यां गामुपयुः पोर्णमासेनो न रं व्रजितां गमावा
स्यायामायुषमुपयुः रवमावर्तयंतो व्रजयुः रिद्रास्योरयुनं गोआयुषीभ्यामयम्यो यनं विकट्टकैः सरस्वती परि
सर्पणस्यं रास्यमुक्तं गुवामयनेनैकपातीनि तद्वान्यतिरात्राः षष्ठाहंश्चतुर्थमिति नुगतयो यथाथाना निष्ठा
सं प्रवृत्तवर्णं प्राप्याथानंतं यमुनायां कारपचवं श्वभृथुमभ्युपयुः रुदत्याग्रये कामये छिंदैराजतं त्रातस्यामथां
च पुरुषां वृधेनुकेदयुरेतद्वाथानं मृषमैकशतानां वागवांसदस्वभावैः सर्वसज्यान्यां गृहपतिमरणवांऽन्या
न्यादन्तिष्ठतो विश्वजितातिरात्रेणातिष्ठयुर्गृहपतिमरण आयुषां वागवांसदस्वभावद्वितीयास्य ॥ ६ ॥ अथ

श्री० ३०८
४४

सवनीयाः कतुपरावावात्यंतमाश्रयोवेंद्रावाः अयं नारथंतरष्ट्रवेदं बृहत्पृष्ठं कादशिना न्नाप्रायणीयाद
यनीययोरतिरात्रयोः समस्तानालभरन्नेद्राश्रमंतर्द्धवान्वहं वैकैकशरेकादशिना नत्वेकादशिनी न्यूना
मालभरन्नेतेनेचक्षुश्चनेनयुस्तृतीयद्विदशरात्रस्य द्वाविंशतमेकादशिन्यः संतिष्ठंत एतस्मिन् नवरात्रे
तिरिक्तपशूनालभरन्नेवैष्णवं वामनमेकविंशे एद्राश्रमं विष्णुवं वैश्वदेवं त्रयस्त्रिंशं व्यावाष्ट्रि वीथांधं तु चतुर्विंशं त
स्याएव वत्सनाय अचतुश्चत्वारिंशं आदित्यां वरा मष्टा चत्वारिंशं मेत्रावरुणी मविवाक्यं वैश्वकर्माणं मृषमं महा
व्रतं आश्रयमुदयनीयेति रात्रेः पिवैकादशिनी मेव त्रयस्त्रिंशीं प्रत्ययुरभिजिह्विष्वजिह्विवंति द्विपश्वनित्युः
॥७॥ अथ सविधर्मादीक्षणादिपित्याणां देवानां च धर्माणां प्राकृतानां निरुतिः सर्वशश्ववर्जयेयुर्ग्रीमन्वयोसर

श्री०
४४

वा

नैविवृतस्मयनं स्यमिहासं मनार्याभिभाषणं मन्त्रं चोर्धमपां प्रगाहणं मभिवर्षणं मारोहणं चतुक्षस्य नावावा
रथस्य दशसिताभिवादनं दशसितस्तोपसदमुभोक्तृत्वं तौ समसिद्धांताः पूर्वोत्तरं मिणमभितप्रतरं सर्वसाम्ययथा
वयोचृत्यगीतवादितां न्यन्यांश्चाब्रव्यापत्तारा न चैनाचबहिर्वदिषदोऽभ्याश्रावयेयुर्नोदक्यान्नोपनाभ्युदियां न्ना
भ्यस्तमियां नैषां च किंचिदापदोपनमेतमयेव तपाअसीति जपेदाख्यायवतरेष्टपहवल्लीसर्तोवकीर्णं न तरेवदी
क्षितद्वयैरपर्युष्यपुनर्दीक्षयेयुराश्रयणकाले नवानां सवनीयान्निर्वपयुर्दक्षोपसत्संव्रतदुषादययुस्तेषां
ब्रव्यानिपुयोदीक्षासंय्यतिनायकालमुपसदां चतुर्थमेकस्यादोधनतावेदं त्रिभिः स्तनैस्तावद्वाभ्यामेकेन तावेदं
मुल्यामुहविरुद्धिष्टमशाएवस्युर्धनाः करैः परिवापः पुरोवाचाः पयस्यति तेषां यद्यत्कामयीरस्तनदुपविगुल्यये

श्री० ३०१
४५

युगशिरद्वयोदध्ययं साम्यं वा विगुल्फं निर्वपयुरिति शोनको यावच्छरावं मन्यरन्त्येव मेकैर्बाह्वस्यत्यमेकं सर्वाना
नुसवनं मपि वान्यत्र सिद्धं गार्हपत्ये पुनरधिष्ठितो पत्रतयरे च न्याना पथ्यान्मक्षाना मूलफलेभ्य एतेन वर्तयेयुः
पशुना च ॥ ॥ ॥ तस्य विभागं वक्ष्यामो ह त्रसजिह्वे प्रस्तातुः त्रयं न वक्ष उजातुः कंठः काकुद्रः प्रतिहर्तुर्दक्षिणा श्रोणिर्होतुः
सव्या ब्रह्मणो दक्षिणं सक्थिमेवावरुणस्य सव्यं ब्राह्मणा लंसिनो दक्षिणं पार्थिवसोममध्वर्योः सव्यमुपगान्दृणां सव्या
सः प्रतिप्रस्थातुर्दक्षिणो दोर्नष्टः सव्यं पातुर्दक्षिण उरुरावाकस्य सव्य आग्नीध्रस्य दक्षिणा बाहुरात्रयस्य सव्यः स
दस्य स्य संदेचातृकंच गृहपतेर्दक्षिणो पादो गृहपतेर्व्रतपदस्य सव्यो पादो गृहपतेर्भार्याये व्रतपदस्यौष्ठेनयोः साधा
रणं भवति तं गृहपतिरेव प्रशिष्याज्जाघर्त्तनी पत्नीभ्यां दत्तं रतितां ब्राह्मणा यदवुः स्तंध्याश्च मणिकांस्त्रिस्तंश्च कीकसा

श्री०
४५

यावत्कृतस्ति सव्येव कीकसा अर्द्धं च वेकस्तेत्यनेन तु र्द्धं तु वेकस्तेत्युक्ता माचशमितुस्तद्वा दणाय दद्याद्यद्य ब्राह्मणः
स्यात्तच्छिरः सुब्रह्मण्या गुं यः सव्यं प्रादत्तस्याजिनमिच्छा सर्वेषां हातुर्वातावा एताः षट्त्रिंशतमेकपदा यत्तव हंति
पञ्चिंशदक्षरावेष्टवती वा दताः स्वर्गलोकास्तथा णपुत्रं स्वर्गं पुत्रलोकेषु प्रतितिष्ठतो यंति स एष स्वर्गः पशुं य एनमेवं वि
भज्येत्यथ यतो न्यथा तद्यथा सेलगावा पापकृतो वा पशुं विमथ्नीरं स्ता दत्तं तां वा एतां पशोर्विमक्तिं श्रोतव्यं पिद्वभागा वि
दांचकारता मुहा प्राच्ये वाऽस्मा लोका दुर्बक्रा मना मुहगिरि जाय वा भ्रव्यायामनुष्यः प्रोसचं ततो हेनामेतदवीर्यं तुष्ट्या
अधीयते ॥ ॥ ॥ सर्वसमान गात्राः स्युरिति गाणभारिः कथं ह्याग्नीस्तृक्कानि भवेयुः कथं प्रयाजा इत्यपि नाना गोत्राः स्युरिति
शोनकस्तेत्राणां व्यापिता दृढपति गोत्रान्वया विज्ञेया सस्यरादि मनुरादिः सर्वेषां प्रवरास्तावर्त्तरेत्रावापधर्मित्वा

श्री० ३०६
४७

घोरकाण्वतिकपीनामागिरसामद्वयकौलक्ष्यसेत्यथय एतेद्विप्रवाचनाययेतच्छांगशिरयोभरद्वाजाहश्रुगाः क
ताश्चिरयस्तपामुभयतः प्रवृण्णीतेकमितरतोद्वावितरतोद्वावेतरतस्त्रीनितरतो नहिचतुर्णांप्रवरोस्तिनपं
चानामतिप्रवरणमागिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजकात्याकीलेति॥१३॥ अत्रीणामात्रेयार्चनानसश्यावाश्वेतिग
विष्ठिराणामात्रेयगाविष्ठिरपौर्वातिथयित्विकितगालवकालववमनुतेतुकुशिकानां वैश्वामित्रदेवरातोदलेतिश्री
मतकामकायनानां वैश्वामित्रदेवश्रवसदेवतरसेतिधनंजयानां वैश्वामित्रमाधुछंदसधानंजय्येत्यजानां वैश्व
मित्रमाधुछंदसाज्येतिरोहिणानां वैश्वामित्रमाधुछंदसरोहिणेत्यष्टकानां वैश्वामित्रमाधुछंदसाष्टकेतिश्र
णवारिधापयंतानां वैश्वामित्रदेवरातपौरणेतिकृतानां वैश्वामित्रकात्याकीलेत्यघमर्षणानां वैश्वामित्राघम

श्री०
४७

र्षणकौशिकेतिरेणूनां वैश्वामित्रगायिनेरण्वेतिरेणूनां वैश्वामित्रगायिनेवर्णावेतिशालंकायनशालासलो
हिताशलोहितजङ्गनां वैश्वामित्रशालंकायनकौशिकेतिकश्यपानां काश्यपावत्सारसितेतिनिधुवाणां का
श्यपावत्सारनेधुवेतिरेभाणां काश्यपावत्साररेभ्येतिशंडिलानां शांडिलासितदेवलतिकाश्यपासितदेवल
तिवां॥१४॥ ॥अथपरिशिष्टं॥ भृगूणां न विवाहोस्तिचतुर्णामादितोमियः॥ स्येतादयस्त्रयस्तेषां विवाहोमिथ
द्वयते॥ ॥षण्णां वेगोतमादीनां विवाहोनेप्येतमियः॥ दीर्घतमाओं चथ्यः कशीवांश्चैकगोत्रजाः॥ २॥ भरद्वाजा
यिवेश्रुताः श्रुगाः शिरयः कताः॥ एतस्मान्मोत्रास्युर्गर्गनेकेवरंतिवै॥ ३॥ एषदश्वामुद्रलाविष्णुर्द्धाः कण्वा
गम्व्याहरितः संलतिः कपिः॥ यस्मैषामिथदशाविवाहः सर्वैरन्यैर्जामदस्यादिभिश्च॥ ४॥ ॥यावत्समानगो

श्री. ३०६
४८

जाःस्युर्विश्वामित्रोनुवर्तते॥ तावद्वमिष्ठश्चात्रिष्वकश्यपश्चपृथक्पृथक्॥ ५॥ ॥ द्योर्षयाणां चार्षयसन्निपातेऽवि
वाहः॥ ॥ चार्षयाणां पंचार्षयसन्निपातेऽविवाहः॥ ॥ ॥ विश्वामित्रो जमदग्निर्भरद्वाजोऽथ गोतमः॥ अत्रिर्वसिष्ठः
कश्यप इत्येते सप्त ऋषयः॥ ॥ ॥ सप्तानां मृषीणां मगस्त्याश्च मानां यदपत्यं तद्गोत्रमित्याचक्षते॥ एक एव ऋषि
र्वावत्प्रवरेष्वनुवर्तते॥ तावत्समानगोत्रत्वं मन्युत्रभृज्वगिरसां गणादित्यसमानप्रवरेर्विवाहः॥ ॥ ॥ इति परि
ष्टं॥ ॥ वासिष्ठेति वसिष्ठानां येन्यउपमन्युपराशरकुण्डिनेभ्य उपमन्युनां वासिष्ठाभरद्वास्त्रिंद्रप्रमोदतिपराशराणां
वासिष्ठशाक्यपाराशर्येति कुण्डिनां वासिष्ठमेत्रावरुणकौण्डिन्येत्यगस्तीनामागस्त्यदार्दच्युतेभ्यवादेति सोम
वादेवोत्तममागस्त्यदार्दच्युतसोमवादेति पुरोहितप्रवरेण जांमययदिसार्धं प्रवृणीरन्मानवैलपोरुख

सं. श्री.
४८

श्री. ३०६
४९

सतीति सत्राणि तान्यदक्षिणानि तेषामंते ज्योतिष्मः पृथ्वीरामनीयः सहस्रदक्षिणान्यावा प्रज्ञातदक्षिणो
दक्षिणावताष्टस्मिन्निशमय रत्रिति विज्ञायते स एव हेतुः प्रहृतिभावो प्रहृतिभावेन मोब्रह्मणेन मोब्रह्मणेन
मआचार्येभ्योनम आचार्येभ्योनमः शौनकाय नमः शौनकाय॥ ॥ ११॥ ॥ उक्तानि वेदानि॥ ॥ इत्याश्वला
यनश्रौतसूत्रे उत्तरपदे षष्ठोऽध्यायः॥ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥ ॥ ॥

१५५ (२०)

Indira Gandhi National
Centre for the Arts